Littman smears Ukrainian freedom fighter

Marco Levytsky

Liberally utilizing Soviet fabrications, Sol Littman, Toronto representative of the Simon Weisenthal Centre for Holocaust Studies, has started a smear campaign against the late Ukrainian nationalist leader, Stepan Bandera.

Despite strictures laid down by Justice Jules Deschene, head of the commission currently looking into the situation of alleged war criminals residing in Canada, that no names be brought forward in public testimony, Littman two weeks ago, charged that Stepan Bandera was one of a number of "pernicious collaborationists" who "readily joined the expectation that Hitler would create a totalitarian Ukraine under their leadership, free of Poles and Jews."

Stepan Bandera

This prompted a response from Marika Bandera, widow of Stepan Bandera's late son Andriy, who presented a submission before the commission testifying that Stepan Bandere fought the Nazis and was imprisoned by them.

In her submission, a copy of which was obtained by *Ukrainian News*, Marika Bandera refers to a Nazi document dated November 25, 1941 and published at the Nurenberg war crimes trial which called for the liquidation of all functionaries of the Ukrainian Bandera movement of the Organization of Ukrainian Nationalists.

"Subsequently, members of the Ukrainian nationalist movement were arrested, detained and tortured in Nazi concentration camps," states the submission.

"Bandera was sent to the infamous Sachsenhausen camp, 30 km. from Berlin. His two brothers, Oleksa and Vasyl were taken to Auschwitz where they were tortured and eventually died a slow death, encased in cement which was allowed to dry around their bodies. Stepan's father, who was a priest, was captured by the Soviets in September, 1939, and sent to Siberia to die."

Stepan Bandera was freed from his concentration camp when it was liberated by the western Allies. He was assasinated in 1959 by a KGB agent.

Judge Deschenes decided Marika Bandera's testimony should

Cont. P. 3

КУК звертається до комісії відкидати совєтські докази

сторінка 2

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Ціна 50¢ Price

Edmonton, Wednesday May 8, 1985 — P. LVIII 19

Едмонтон вітає голову СФУЖО

Христина Шерман

2 травня заля "Верховина" приймала гостей.

Голова Едмонтонської Єпархіяльної Управи ЛУКЖК Катерина Чічак разом із складовими українськими жіночими організаціями — Організація Українок Канади, Об'єднання жінок — Ліга Визволення України, товариство "Книголюбів" і Музичне товариство вітали на вечорі голову Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) — п. д-р Марію Квітковську з Детройту і фінансову референтку Ірину Малицьку з Торонта.

Не часто бувають такі зустрічі, і тому вони завжди бажані і цікаві.

Пані д-р М.Квітковська дуже симпатична і приємна особа. Науковий ступінь магістра філології здобула в Чернівецькому університеті на Україні, де також була дуже активною в академічному товаристві "Чорне море".

Коли М.Квітковська приїхала до Канади, то теж продовжила своє навчання. Тут вона одержала ступінь магістра із суспільних наук, а відтак докторат. Вона викладала курси для працівників Суспільної Служби, два роки очолювала "Золотий Хрест", також сама працювала в Суспільній Службі в Детройті.

Дуже змістовною, цікавою, фундаментальною була доповідь д-ра М.Квітковської, де широко була розкрита діяльність жіноцтва від самого початку праці до сьогоднішнього дня.

"Коли я перебра-

Прод. ст. 2

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA, AND FOR THE PAYMENT OF POSTAGE IN CASH. 2nd CLASS MAIL PERMIT 1035.

Return Requested

PLEASE SEND TO:

UNF schools put on a show

Dancers from the Ukrainian National Federation's Kolomeya Group dance the Hopak during the UNF Dancing School's concert at the Jubilee Auditorium in Edmonton, Sunday. Over 200 dancers and musicians, including children from the Ukrainian Bilingual Daycare at St. Matthews participated. For more see page 8.

Лелюк, Шимко виграли

Українці втратили одного посла

Із чотирьох кандидатів українського походження в онтарійських виборах минулого четверга, вибрано двох, а двоє програли.

Залишається число українських послів менше на одного від виборів 1981-го року.

В окрузі Лейкшор в західнім Торонті, консервативний посол Ак Колин програв кандидатові Нової Демократичної Партії, Террі Ґріра. Ґрір репрезентував округ перед виборами 1981-го року, коли вибрано Колина.

Одинокий міністер українського походження, Микола Лелюк одержав свій округ Йорк Захід для консерватів.

Також пощастило консерватові Юрієві Шимкові затримати свій округ Гай Парк — Свансі, також у західньому Торонті.

Шимко, один з найбільш національно свідомих українських кандидатів в тих виборах вперше вибраний до провінційного парляменту в 1981-му році, що пробував в трьох ранніх виборах, але програв НДП. Він вийшов у федеральнім окрузі Паркдейл, що близько Гай Парку в 1978-му році у додаткових виборах, але програв в 1979-му році ліберальові Джессі Флисові. Федеральний округ тепер репрезентує другий український консерват, Андрій Вітер.

В провінційному окрузі Гай Парк — Свансі знаходиться головна українська дільниця у Торонті, і це Шимкові помагає, але в сімдесятих роках був центром сили НДП, і та партія вважала, що може знову виграти округ. Висліток був близьким, але під кінець, Шимко виграв приблизно 300 голосів.

Хоч загальний наслідок виборів був позитивний для ліберальної партії, але не пощастило ліберальові Ігореві Бардинові, який є активний в Клюбі Українських Професіоналістів та Підприємців в Торонті, і є одним з керуючих осіб, які заснували Катедру Українських Студій при торонтському університеті.

Він програв в окрузі Белвудз в центрі міста. Виборці наново повернули НДПіста Росс МекЛеллана. Тридцять років тому Белвудз був головним центром українців у Торонті, але від того часу більшість перенеслися на захід міста.

В загальних результатах уряд прем'єра Франк Міллера втратив 20 послів — найбільше з цього скористали ліберали.

Консервати все ж таки мають найбільше послів в уряді меншества — 52 на 48 ліберали та 25 НДП.

Перед виборами число було — консервати 72, ліберали 28, а НДП 22.

Ще може бути кілька змін у результатах, бо багато округів рішено таким малим числом, що будуть перерахування.

Вибори фактично, були перемогою для ліберали, які найбільше скористали та ударом для Миллера. Хоч консервати мали меншенство від 1975-го до 1981-го року, це найсильніший виступ ліберали за 48 років.

Консервати володіють в Онтаріо вже від 1943-го року.

Передплачуйте

Українські Вісті

Виповніть цю форму та й пішліть на цю адресу:

Ukrainian News
10967 - 97 St.
Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і призвіще.....
Адреса.....
Місто.....Пров. .....
Поштовий код.....
Передплати у Канаді $20.00 річно
Поза Канадою $30.00 річно

2-го травня відбувся вечір зустрічі з головою СФУЖО, д-р М.Квітковською з Детройту та фінансовою референткою з Торонта І.Малицькою. Зліва направо: К.Турко, К.Чічак, о. М.Ничка, М.Квітковська, І.Малицька, О.Саварин, о. В.Гупало і П.Саварин.

СФУЖО

Прод. із ст. 1

ла пост голови СФУЖО, я поставила собі в пляні в першу чергу зробити тіснішими зв'язки Екзекутиви з організаціями і організацій між собою, щоб усе їхнє членство було вповні свідоме, що СФУЖО то вони самі, а Екзекутива виконує їх постанови і резолюції, які вони самі схвалюють. Для цього треба безпосереднього контакту і широкої виміни думок. І тому я дуже вдячна голові Крайової Управи ЛУКЖКан, Аделі Дудар, що уможливила мені поїздку на Захід Канади і нагоду зустрітися з членством складових організацій, переважно нащадків тих перших поселенців в Канаді, які власними руками в неймовірно тяжких умовах переміняли дикі прерії на урожайні поля, власними руками і засобами будували церкви, школи, а далі доми культури, а що найважливіше, що серед тих обставин зуміли передати нащадкам найцінніші скарби — віру, релігійні і національні традиції, і взагалі всі культурні прадідівські надбання. Тому ми всі уважаємо за колиску і джерело сили українців в Канаді її західню частину.

Я справді щиро радію, що я між Вами сьогодні і можу провести час на щирій виміну думок, послухати про Ваші труднощі в громадській праці і як Ви даєте собі раду з ними".

Закінчуючи свою доповідь, пані д-р Квітковська сказала:

"Так, жіночі організації потрібні і сьогодні, в них викристалізовуються дальші кадри провідниць, які гідно продовжуватимуть працю згідно з дальшими потребами нашого народу і можливостями данного часу.

Ми мусимо скріплювати наше об'єднання, СФУЖО, і всі спільно діяти, шукати те, що нас об'єднує, а відкидати контроверсійні справи, які можуть нас роз'єднувати. Цього дотримуються міжнародні організації і там можуть засідати спільно представниці різних країн, навіть ворожих між собою народів!

Я вірю, що українське жіноцтво буде гідно виконувати свої завдання для своєї родини, своєї громади, своєї церкви і своєї нації!".

На цій зустрічі виступила з фінансовими справами пані Ірина Малицька з Торонта — заступниця фінансової референтки на Канаду.

Голова ЛУКЖК п. Катерина Чічак привітала приявних на зустрічі двох учасниць першого конгресу "Союзу Українок", який відбувся в Станіславові ще в 1943 році — пані Олену Чопей і Софію Климович.

На вечорі чудово співали "Мережі" під керівництвом М.Дитиняк.

СФУЖО має зв'язки з численними світовими жіночими радами і організаціями, що мають спільні зацікавлення і спільні завдання.

Жіноцтво — це велика сила! Вечір закінчився далеко за північ. Тут при каві і солодкому довго говорили, пригадували і вирішували справи, які всіх дуже турбують. Зустрічались молодше і старше жіноче покоління.

Щасти нам, всім, Боже!

Совєтський доказ — це дезінформація, каже КУК

Комітет Дешейна, який оглядає справу воєнних злочинців повинен відкинути будь-які докази, що їх подає Совєтський Союз, заявив представник Комітету Українців Канади перед комісією в Монтреалі, минулого понеділка.

Д-р Роман Сербин, професор історії при університеті в Монтреалю сказав, що багато із цих доказів, це справді совєтська дезінформація, якою вони хочуть пошкодити анти-совєтським емігрантам, подає газета *Ґлоб анд Мейл.*

І суддя Жуль Дешейн, і комісіонер Ів Фортіє дивувалися чому всі совєтські докази треба відкидати, якщо це можна затвердити іншими способами.

Д-р Сербин сказав, що доступ до совєтських архівів та свідків дуже обмежений.

Він додав, що КУК є проти депортації канадських громадян до СССР чи Ізраїлю, навіть якщо хтось обвинувачений у злочинстві, то його повинні судити в Канаді.

Іван Сопінка, торонтський адвокат КУКу сказав, що Сол Литтмана з центру Вайзенталя треба закликати, як свідка. Його треба запитати про його закиди відносно покійного українського національного провідника Степана Бандери, якого він називає воєнним злочинцем.

Раніше Литтман закинув це Бандері, але суддя погодився позволити родині Бандери подати своє звернення. Марійка Бандера, вдова покійного сина Степана Бандери, попросила про це минулого тижня, коли подала своє звернення.

Вона доказує, що Степан Бандера воював проти нацистів та був ув'язнений у концентраційнім таборі.

В інших подіях в понеділок, Ирвин Котлер, адвокат Канадського Жидівського Конгресу заявив, що КЖК дасть список 75 злочинців комісії.

Котлер сказав, що у випадках, де є доказ першої руки, то цих людей треба зразу взяти під суд, а не чекати на кінець комісії.

Котлер також заявив, що судовий процес проти воєнних злочинців 40 років після війни, є важний, щоб тримати "вірність пам'яті Голокосту".

Афґаністанська війна буде далі тягнутися, каже інститут стратегії

Совєтському Союзові не вдалося знищити афґаністанських повстанців, але він буде дальше воювати, щоб підтримати уряд у Кабулі, каже Міжнародний Інститут Стратеґійних Студій в Лондоні, Англія.

В своїм річнім огляді стратегії, ця наукова організація заявила, що виглядає, що боротьба дальше буде продовжуватися, але що ніхто не переможе.

Інститут заявив, що уряд президента Бабрак Кармал має непевну власть в головних містах, а мало контролі в селах.

600 Ukrainians demonstrate in Ottawa

Approximately 600 Ukrainians demonstrated in front of the Peace Tower in Ottawa Saturday to draw attention ot the plight of Ukrainian human rights activists.

The demonstration was timed to coincide with the opening in Ottawa of a conference of the 35 nations which signed the Helsinki accords on human rights.

According to Bohdan Cholyi, reporter for the Toronto-based *Ukrainian Echo*, the Council for the Release of Ukrainian Political Prisoners, which organized the event is asking that Ukrainians be represented at the conference itself.

Among other points, they are also emphasizing that national and human rights cannot be separated and that they want Canada to raise the issue of political prisoners in the USSR at the conference.

Andrew Witer, progressive conservative MP for the Toronto riding of Parkdale — High Park read greetings from both Prime Minister Brian Mulroney and External Affairs Minister Joe Clark to the demonstrators.

Yaroskav Sokolyk, president of the Toronto branch of the Ukrainian Canadian Committee publically thanked Clark for his intervention on behalf of imprisoned Ukrainian human rights activist, Danylo Shumuk, during the minister's recent trip to the USSR.

Demonstrators lit sparklers and sang the Ukrainian national anthem in front of parliament.

From there they marched towards the Soviet embassy in Ottawa, where a cordon of 20 policemen barricaded the building.

The demonstration was peaceful and no one attempted to cross the barricades.

Littman

Cont. from P. 1

be heard some time later, once further notarized documents are gathered.

Marika's response was covered by several daily newspapers including *The Globe and Mail*, which ran a lengthy article including the fact that Stepan Bandera was imprisoned by the Nazis, and the *Edmonton Journal*, which tacked on three paragraphs to the end of another story on the commission citing Littman's accusations, but omiting the fact that Stepan Bandera spent the war in a Nazi concentration camp.

Marika Bandera says the *Journal's* reporter was made aware of that fact, but of all the reporters present at the hearings, was the least responsive to her side of the story.

Marika Bandera told *Ukrainian News* that Friday Littman was distributing press releases charging that Stepan Bandera was a "viscious murderer" who organized the massive execution of 7,000 Jews in Lviv, Ukraine on June 30, 1941.

This, she says, is "blatant Soviet propaganda". Stepan Bandera wasn't even in Lviv at that time, he was in Cracow, Poland. The mass murder was organized and executed by German SS troops.

"They're definitely going to be pulling Soviet documents".

Marika Bandera says she believes Littman's latest action was "contempt of court, in essence" and that he's using the courtroom to propagate his own claims.

Horbal gets 11-year term

Ukrainian human-rights activist Mukola Horbal has been sentenced to eight years in a labor camp to be followed by three year's internal exile after being convected of "anti-Soviet agitation and propaganda" at a three -day trial April, 8-10, reports the Ukrainian Weekly.

It was first believed that the 43-year-old dissident would be charged with "anti-Soviet slander." He was arrested last October in a labor camp in the Ukrainian city of Nikolayev just two days before he was to complete a five-year term for what dissident sources have said was a trumped-up of "attempted rape".

According to government sources in Washington, Mr. Horbal was tried in Nikolayev, where he had been in an investigative prison since his arrest. He could have been sentenced to 10 years labor camp and five years exile because he had previously been convicted under a political rather than criminal statute. In 1970, he was sentenced to seven years for "anti-Soviet agitation and propaganda."

The sources also said that one factor raised by the prosecution at the trial was that some of Mr. Horbal's writings have been published in the West. Mr. Horbal is a musicologist and poet.

After his release from a labor camp in 1978, Mr. Horbal could not find work as a teacher or composer and was forced to take a job as an electrician in Kiev, where he took up residence with his wife and small child.

In 1979, after numerous attempts to gain permission to emigrate from the Soviet Union, Mr. Horbal joined the Kiev-based Ukrainian Helsinki Group, set up three years earlier to monitor Soviet compliance with the 1975 Helsinki Accords.

Shortly thereafter, dissident sources say, the KGB staged a bizzarre street scene during which Mr. Horbal was attacked a beaten after refusing the sexual advances of a women who worked as a secretary at the Kievan office of Komsomol, the Communist youth league. Almost immediately after the incident began, a police car pulled up and Mr. Horbal was taken to the police station, where he was charged with attempted rape.

Found guilty, he was sentenced on January 21, 1980, to five years in a labor camp, where he was subjected to brutal treatment.

In a statement that reached the West in September 1981, he said that he had never before experienced such suffering.

Last November, Mr. Horbal's brother-in-law, Pavlo Stokotelnyj, staged a 12-day hunger strike in front of the United Nations in New York to protest his re-arrest.

KNOW YOUR ROUTES

The most complete information about Edmonton Transit is your **Spring/Summer Transit Guide,** just off the presses. You'll know it by its colour photo of Streetcar Number One at Fort Edmonton Park. Pick up a free copy at one of over 100 public locations:

* Shopping Centres and department stores
* Corner stores and newsstands
* College/University information desks
* Hospitals
* All Edmonton Public Library branches
* Rail and airline offices
* All major tourist outlets/facilities
* Senior citizen drop-in centres
* More than 40 hotels and motels in Edmonton
* City Hall
* Edmonton Transit's Customer Information Centre in Churchill LRT Station
* Edmonton Transit's Downtown Information Centre, 100 A Street on Jasper Avenue
* Edmonton Transit garages
* St. Albert and Sherwood Park transit offices

"Get to Know your Routes" with a Transit Guide!

Edmonton transit

IT'S COMING!

Your new 85/86 Alberta Health Care card

It's that time again! New 85/86 Alberta Health Care blue cards are being mailed this month to all known residents of Alberta.

Your current (84/85) card is valid only until the end of June. You'll need a new 85/86 card starting July 1 to verify your coverage under the Alberta Health Care Insurance Plan.

You'll recognize the new card by the 85/86 printed in the upper right corner. It will carry an expiry date of June 30, 1986. You'll find two cards -- an original and a duplicate -- in the self-mail envelope.

Do remember, we need your **correct address** for the new card to reach you. If you have moved over the past year, have you notified us of your new address?

If you haven't received your 85/86 blue card by the beginning of June, check with Alberta Health Care.

EDMONTON
Great Road & 118 Avenue
Box 1360
Edmonton, Alberta
T5J 2N3
Phone: 427-1432

CALGARY
#210 McLaws Building
407 - 8th Avenue S.W.
Calgary, Alberta
T2P 1E5
Phone: 297-6411

If outside Edmonton and Calgary, check the (Provincial) Government listing in your local telephone directory to call the office nearer you toll-free.

Alberta
HOSPITALS AND MEDICAL CARE
Health Care Insurance Plan

Українські Вісті
Ukrainian News

Ukrainian News is published every Wednesday except for two weeks in July at 10967-97 Street, Edmonton, Alberta, T5H 2M8. Telephone (403) 423-6985. Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for the payment of postage in cash. 2nd Class Mail, Permit 1035.

Відповідальність

Якщо є якась утіха в наклепних заявах Сол Литтмана про покійного українського націоналістичного провідника Степана Бандери, це те, що Литтман знов доказав правду старої приказки "Дайте йому досить шнура і він сам себе повісить". Обвинувачувати чоловіка, який прожив від 1941 до 1945 р. в нацистському концтаборі, брати якого були замучені на смерть в нацистському концтаборі, як нацистського коляборанта є щось неймовірне. Як повідомляє Марійка Бандера, вдова покійного сина Степана Бандери, Андрія, яка подавала свої власні звернення Комісії Дешейн, Литтман уже відвернув від себе і комісію і більшість преси.

Все ж таки нас дуже турбує спосіб, яким ця новина подана в одній газеті, тобто *Едмонтон Джорнал*. Ми вже поінформували *Джорнала* омбудзмена, Джон Бравна, про наші заперечення. Звітуючи новину, *Джорнал* не подав, що Степан Бандера був ув'язнений в концентраційному таборі, хоч їхній репортер мав цю інформацію. Це дуже серйозне упущення і воно не подає справедливого опису фактів. На жаль, більшість едмонтонців не провіряють статті *Джорнела* із *Гроб анд Мейл* і можуть мати невірне враження. Ще одна турбуюча стаття, це була недільна стаття *Джорнела* про альбертського литовця, який обвинувачений, як нацистський коляборант.

За якоїсь причини, якої ми не розуміємо, репортерка Джоанн Манро додала під кінець кілька параграфів, цитуючи Василя Хомина, голову місцевого Товариства Об'єднаних Українських Канадців, що членів Галицької Дивізії треба взяти до суду. ТОУК не був ідентифікований, що він є тобто совєтським фронтом і, на жаль, ті, що не знають української громади можуть легко подумати, що Хомин є правдивим репрезентантом української громади. Час, щоб *Джорнел* став відповідальною газетою і все, що там написано, відповідало правді.

Responsibility

If there's any consolation to the slanderous statements of Sol Littman about the late Ukrainian nationalist leader Stepan Bandera, it's that Littman once again proved the validity of the old saying "give him enough rope and he'll hang himself." To accuse a man who spent the years 1941 to 1945 in a Nazi concentration camp, who's brothers were tortured to death in a Nazi concentration camp, of being a Nazi collaborator is simply ridiculous. According to Marika Bandera, widow of Stepan Bandera's late son, Andriy, who has been presenting her own submissions before the Deschene Commission, Littman has managed to alienate both the commission and most of the press.

Unfortunately, we are greatly disturbed by the treatment accorded this story by one newspaper, namely *The Edmonton Journal*. We have informed *The Journal's* ombudsman, John Brown of our objections. In reporting the story, *The Journal* neglected to mention that Stepan Bandera was imprisoned in a concentration camp, even though their reporter was presented with that information. This is a very serious omission and one which doesn't present a fair account of the facts. Unfortunately, most Edmontonians, don't crosscheck *The Journal's* stories with *The Globe and Mail* and may get an innaccurate impression. Another disturbing piece in *The Journal* was Sunday's story on the Alberta Lithuanian who has been accused of being a Nazi collaborator. For some inexplicable reason, reporter Joanne Munro tacked on a few paragraphs at the end quoting William Chomyn, president of the local Association of United Ukrainian Canadians, that members of the Galician Division should be brought to justice. The AVVC wasn't identified for what it is, namely a Soviet front and, unfortunately, those unfamiliar with the Ukrainian community could easily assume Chomyn is a bona fide representative of the Ukrainian community. Its time *The Journal* started becoming responsible.

Перспектива

Ґорбачов наводить порядок

Трохи скорочений переклад-переказ зі "Шпігеля"

Наш політичний оглядач

Т. Г. Литвяк

Страх поширюється між правлячою клікою псевдокомуністичних бояр і воєвод народовбивчої московської імперії. Новий кремлівський бос Михайло Ґорбачов почав масову чистку провінційних провідників, сотні яких були звільнені із своїх довготривалих привілейованих посад і заступлені новими, яким Ґорбачов більше довіряє.

На партконференції поневолених москалями "національних республік" приїжджають ревізори із московського ЦК. Вони привозять із собою персональні акти й оголошують звільнення пари тузлів товаришів. Член ЦК і партійний провідник Естонії та Туркменії, керівник індустрії в Уфі, третина завідувачів області Волгограду (колишній Сталінград), 19 міністрів Рос. Федерації стратили свої письмові столи, а з ними також свої високі плати, посвідки до спеціяльних крамниць, службові помешкання і дачі.

Інколи вичищені дістають тільки сувору догану, яку вписують у партійний квиток, як у міністра поліпшення породи бавовни в Азербайджані. Часто небажані партвоєводи ідуть на пенсію. Нерідко їх виганяють із ганьбою і лайкою за:

1) "грубі порушення норм партійного життя (один член ЦК, багато партійних секретарів і міністрів в Азербайджані);

2) "нечисті махінації" (провідні партійні керівники в Узбекістані);

3) "великі порушення морально-етичних норм" (провідний ідеолог Каракалпакії в Центральній Азії);

4) "зловживання посадою" (партійний шеф у сибірському Братську);

5) "негідна поведінка у приватному житті" (верховний суддя в Азербайджані);

6) "бюрократичний стиль" (багато партійних комітетів на Україні);

7) "нечисті ґешефтмахерства" (312 службовців на Уралі);

8) "нездатність (44 службовців на Уралі).

На їхнє місце стають товариші з "незвичайними" (лапки мої —ТГЛ) і точніше не визначиненими якостями. Вони мають — прославляв член політбюра Щербицький — "почуття до нового".

Не одних лише стариганів викидають на пенсію. Патрійний володар Кокчетау в Казахстані Куанушев, 41, був службово понижений. Партійний шеф білоруського Гомелю Малофеєв, 51, переведений на іншу посаду і деградований прем'єр Туркменії Каррієв, 52, — усі вони молодші, ніж їхній "винищувач" (лапки мої —ТГЛ) Ґорбачов.

Намір цих змін не можна не розуміти: золоті часи ери Брєжнєва, — коли панівна кліка Сов'юзу була безпечна в своїх посадах і привілеях — минули. Тоді ледве хтось мусів звільнити свою посаду проти своєї волі. Більше двадцяти років лишалися майже усі міністри на своєму місці. Партійні посади в провінціях заповнювалися місцевими людьми, що Брєжнєв виразно хвалив. Ґорбачов обсаджує важливі провінційні посади москвичами.

Він може викликати представників статусу кво на основі досьє, зібраних невсипущим КҐБ, у яких точно описано, якими матеріяльними чи нематеріяльними привілеями — від хабарів до коханок (помічниць) — якийсь товариш насолоджувався. Уже чверть року тому Ґорбачов оголосив, що усіх, хто кидається в очі великими грошевими витратами, буде знайдено.

Що може виглядає успадкованою боротьбою проти зла розхлябаности, теж може бути частиною боротьби за владу. Новий партійний бос мусить налякати своїх противників і обдарувати прихильників звільненими посадами. У це спосіб він зобов'язує 5.000 делеґатів наступного з'їзду партії, які повинні схвалити біля 300 членів центрального комітету, які в свою чергу вибирають членів політбюра, яке своїм останнім словом вирішує політику самого Ґорбачова.

Зразу ж після загрозливого для кремлівських можновладців літа Солідарности 1980-го року в Польщі тоді 49-тилітній Ґорбачов став повним членом верховної влади імперії — політбюра — згідно з рішенням пленарного засідання ЦК за 21-ше жовтня 1980. Один провідний товариш здається був проти такого рішення. Він мабуть передбачав демонтаж активу партійної гієрархії і був ймовірно його першою жертвою. Це був прем'єр Косиґін.

Він письмово подав ще засідаючому ЦК своє бажання піти у відставку. Лише коли засідання скінчилося, Брєжнєв познайомив присутніх із передмовою листа Косиґіна і ні одним словом не згадав про його заслуги. Два дні пізніше "Правда" подала недавньому прем'єрові Косиґіну подяку Брєжнєва. Тоді вже почалася чистка: заступник Косиґіна Лесечко був відпущений, і день після смерти Косиґіна втратили посади ще один заступник і міністри виробів інструментів, дорожної машинерії, резервів матеріялів. З цього часу кожного четвертого міністра змінено.

Наступного року в уряді Киргизії була чистка. В Азербайджані завалили заступника міністра хемії нафти разом із його 258-ми підлеглими. Вина? Відведення 4 мільйонів рублів для побудови літніх будинків. Місцевий шеф партії Алієв, професійний кагебіст, заборонив усім вищим функціонерам будування дач, купівлю приватних авт і купування докторських ступенів (там їх можна купити).

У кінці 1981 кампанія чистки схопила верховного адвоката та головного шефа кримінальної поліції Киргизії. Цілий ряд загадкових смертей високих партійних шляхтичів злякав їхніх ще живих колеґ.

Наступного року коаліція Андропова-Ґорбачова звернула свою увагу на столицю імперії Москву, а зокрема на корупцію в оточенні Брєжнєва. Андропов став секретарем ЦК, як і Ґорбачов. Вперше з часів Сталіна мусів якийсь заступник міністра заплатити своїм життям. Він нібито вивіз для спекуляції тони ікри (кав'яру) на Захід.

Коли незабаром Андропов став верховним босом, хвиля дисциплінування повернулася також проти неквапливих звичайних людей, які проводили свій робочий час у кінах, чергах за товарами чи лазнях. Підкупним номенклятуристам дісталося ще гірше.

В Азербайджані два міністри втратили свої посади. Фахівець Алієв став заступником прем'єра і членом політбюра в Москві. Також у Литві місцевий бос КҐБ перебрав провідництво партії, і 122 функціонери втратили свої теплі місця. Крім цього 300 колеґ були випхані на вулицю — більшість із них у Грузії — ніби через лінивство, а кагебіст Шеварнадзе виконує роботу шефа партії з того часу, як стало відомим, що там за посаду міністра треба платити 300.000 рублів.

У Москві Ґорбачов у значній мірі заступав смертельно хворого Андропова. У короткий час офіційного керівництва Черненка справжнім босом був Ґорбачов, який тоді пропхав десять своїх приятелів — із можливих 23-ох — на посади керівників відділів ЦК.

Двоє невірних (undetreue) фінкціонерів було розстріляно. В Узбекістані 11 із 13 обласних партійних провідників — заступлені іншими. Також міністри фінансів і два союзні заступ-

Прод. ст. 5

Думки авторів не завжди висловлюють думки Редакції. Приймаємо тільки оригінальні і підписані статті, кореспонденції, дописи і посмертні згадки, писані на машинці через лінію з маргінесом по обох боках, щоб могли справити рукопис; у відбитках ніяких посилок не приймаємо. Редакція застерігає собі право скорочувати статті, кореспонденції, дописи і посмертні згадки.

Шевченківська медаля Логідові

В суботу, 18 травня, дост. Петро Логід, прем'єр Альберти, одержить грамоту та Шевченківську Медалю в імені Комітету Українців Канади від президента КУК, пана І.Новосада. Саме проведення вручення медалі відбудеться під час святочного прийняття в честь прем'єра. Достойний П.Логід є першим прем'єром, котрий одержить цього роду відзначення.

Під час плянування та підсумків праці прем'єра Альберти кілька сильних аргументів спричинило його кандидатуру, а саме:

● Село Української Культурної Спадщини є одинокий проєкт цього роду в Канаді. Хоч земля була подарована приватно та багато меблів і строїв було подаровано, уряд Альберти асиґнував його $15 мільйонів на його розбудову, та закупна будинків і церков з околичних місцевостей Едмонтону. Крім цього село-музей має активний штаб професійних та адміністративних сил, від 20-60 осіб. Прем'єр Логід був поштовхом, щоб цю українську місцевість оформити та удосконалити.

● Канадський Інститут Українських Студій став зформований при Університеті Альберти. Це є постійна організація зі зафіксованим річним бюджетом на

Пітер Логід

$300.000. Тут відбуваються дослідні праці, видання матеріялів в англійській та українській мовах про українське життя та політику. Це власне через поштовх прем'єра Логіда, що уряд Альберти уможливив створення цієї наукової організації.

● Кілька років тому, провінція Альберти змінила акт навчання і цим уможливила виклади в мовах інших, ніж англійська та французька — отож і українська. В цю пору, понад 1,500 дітей вивчає нашу мову в самім Едмонтоні, а уряд провінції за посередництвом Клюбу Українських Професіоналістів та Підприємців Едмонтону, помагає виданням підручників в українській мові та затруднює фахові сили при провінційних установах. Власне за приміром Альберти, провінція Манітоба запровадила подібну систему. Прем'єр Логід спричинився до зреалізування цих плянів.

● Цього року провінція Альберти запроювадила новий акт, "Акт Культурної Спадщини Альберти". Цим актом ще більше провінція помагає усім групам також і українській, щоб задержати та вивчати мови і звичаї. Петро Логід уможливив впровадження цих правил.

Як бачимо, дост. П.Логід чи не один з найбільш прихильних прем'єрів Канади до справ української спільноти. Управа КУК за рекомендацією Клюбу Українських Професіоналістів та Підприємців з Едмонтону, дуже мудро і правильно зволила наділити медалею цього прем'єра. Інші особливости, котрі одержали медалю є бл.п. дост. Іван Ю.Діфенбейкер, прем'єр міністрів Канади; дост. М.Стар, був. мін. праці; сен. П.Юзик, бл.п. В.Курилик — маляр і дост. С.Дюба, мер міста Вінніпеґ; п. П.Саварин — канцлер університету Альберти, судді І.Дікур та П.Ґрещук, як і інші.

"Шевченківська Медаля" увійшла в життя в 1961 році в століття смерти Т.Шевченка. Вона є наділювана Комітетом Українців Канади, людям, котрі особливо причинилися розвиткові українського життя та культури в Канаді. Проєкт медалі виконав артист Леонід Молодожанін (Ліо Моль) з Вінніпеґу.

Б.Шулякевич

Ґорбачов

Прод. із ст. 4

ники міністрів — викинені з партії.

Як верховний партійний бос Ґорбачов провадить чистку іменем найвищої влади імперії проти опору, який провокує дальші звільнення. Природа допомагає йому справлятися зі старшими противниками: із 14 членів політбюра половина померли. Двох інших відпустили, а п'ятеро ще якось тримаються. Три із них живуть у Москві — міністр чужоземних справ Громико, партсекретар Москви Ґрішин, наглядач озброєння Романов.

Ґорбачов "розраховує" на їхню співпрацю, пояснив він сам у своїй вступній промові в ЦК. Його програма: "Рішучі заходи для введення порядку і звільнення нашого життя від чужих явищ і можливих зловживань над інтересами суспільства і його громадян..."

Чи цього досить?

З минулого

10 років тому
8 травня 1975 року
Критикують оголошення в етнічній пресі

Минулої зими міністер для справ багатокультурности Дж. Монро дав до 148 етнічних газет у Канаді оголошення, в яких подавано інформації про програму багатокультурности федерального уряду програму праці державного секретаря, етнічний фестиваль у Оттаві та діяльність деяких міністерств та культурних аґенцій. Англійська преса критикує міністра за те, що він видав забагато на ці оголошення, хоч з другого боку признає, що для стільки газет, то властиво, не була велика сума. Англійські газети закидають м.ін., що деякі оголошення були друковані в англійській мові, отже могли появлятися в англомовних газетах, що за переклади заплачено 30,000 долярів та що аґенція, яка розділювала ці оголошення, взяла комісового 75,000 долярів. В дальшому закидається етнічним газетам, що вони мають малі наклади й через те надуживають державних фондів, бо оплата за оголошення ніяк не виправдує числа їхніх читачів.

Англійські критики забувають додати, що коли на французькі видання видається грубі мільйони й то без ніякої критики, то на етнічні газети, які обслуговують одну третину населення Канади, дається аж ні мівльйона...

25 років тому
9 травня 1960 року

Двомовність — розв'язка мовного питання в Канаді

Проф. Я.Рудницький вислав ген. губернаторові Ж.Ваньє ґратуляційного листа за його заяву перед Манітобською леґіслятурою про потребу двомовности в Канаді. "В імені Канадської мовознавчої асоціяції, що об'єднує науково-дослідні зусилля британсько-канадських, франко-канадських, німецько-канадських, українсько-канадських та інших лінгвістів у цій країні, дозволю собі поґратулювати й подякувати Вам за Вашу знаменну заяву перед Манітобською леґіслятурою про "більш поширений білінгвізм" у Канаді. Наша асоціяція з часу її існування в 1954 році, визнала перфектну двомовність кожної етнічної групи за розв'язку мовного питання в Канаді.

"Тим то заява Вашої Екселенції, — каже лист, — прекрасно доповняє наші наукові зусилля."

Циган—стахановець

У польському місті Новій Гуті відзначено медалями робітників, що перевиконали норму. Як не дивно, перше місце здобув циган.

Цигана-стахановця, — повідомила польська газета "Політика", — запросила на промовця. Хоч як він відмовлявся від тієї почести, таки довелось говорити. Циганова промова була дуже коротка. "Життя закоротке, щоб циган міг працювати" — сказав він. Після цього щез, і більш у фабриці вже його не бачили.

Коротко

Торговельне ембарго

Канадський уряд сказав американським урядомцям на боннськім верховнім засіданні, що Канада повинна була бути повідомленою наперед про торговельне ембарго внесене Америкою проти Нікарагви.

Міністер закордонних справ Джов Кларк каже, що на його думку, треба було Канаду повідомити про ембарго. Джов Кларк висловив свої думки американському секретареві закордонних справ Джоржові Шульцеві. Канада не підтримує цього ембарго, і каже, що плянує дальше торгувати з Нікарагвою.

Ракети з Америки

Канада отримає 184 ракети, які запускаються в повітрі, з Америки. Пентагон повідомив американський конґрес, що має намір продати ракети Сперро Канаді, за 42 мільйони американських долярів.

Та зброя буде використана на нових літаках моделю Ф-18, збудованих в Америці.

Обвинувачують Рейґена

Новодемократичний посол Нелсон Ріс обвинувачує Оттаву, що позволяє Рональдові Рейґенові дискутувати про канадську торговельну політику.

Він каже, що американське ембарго на торгівлі впливатиме на канадські філії американських фірм.

Внесок про розводи

Ліберальний критик справ справедливости Боб Каплан каже, що його партія підтримає новий внесок, який зробить процес розводу легшим. ЕнДеПе також висловила підтримку цьому новому внескові.

Нагорода

Газета "Вашінґтон Таймс" оголосила, що вона нагородить одним мільйоном долярів кожного, хто допоможе навести на слід Йозефа Менґеле, нацистського злочинця, який, провдоподібно, перебуває в одній з країн Південної Америки.

Заарештовано полковника

Державний прокурор міста Карлсруге, Західня Німеччина, Курт Ребман сказав в інтерв'ю з кореспондентом газети "Ді Вельт", що заарештовано полковника польської розвідки Єжи Качмарека.

За словами Ребмана, Качмарек працював в одній з іміґраційних установ міста Бремен, видаючи себе за "чесного втікача" з Польщі.

Новий контракт

Тимчасовий контракт, який має до діла з 19-ма тисячами працівників канадської національної залізниці СіеНаР підписано в п'ятницю.

Нова угода охороняє працівників, які працюють мінімум 8 років, від звільнення з праці через технольоґічні зміни. Дворічна угода також підносить річний зарібок на 4 відсотки щороку.

Охорона перед звільненням з праці є найбільшою турботою залізничних профспілок у індустріяльних переговорах цього року. Контракт ще мусить бути ухвалений членством профспілки.

Патріярхальні з'їзди в Торонті

У травні 1985 р. відбудуться в Торонті два важні патріярхальні з'їзди, а саме: в суботу 18 травня Українське Патріярхальне Світове Об'єднання (УПСО) влаштовує в інституті св. Володимира У-ий Конгрес Мирян, а в неділю 19 травня, в школі св. Миколая, відбудеться У—ий з'їзд делегатів УПСО, себто загальні збори цієї організації.

Для пригадки подаємо, що перший Конгрес Мирян відбувся в монастирі "Студіон" біля Риму в 1975 р., другий — у Філядельфії в 1976 р., третій — в Н'ю Йорку в 1978 р., четвертий — в Римі в 1982 р.

УПСО повстало в 1974 р. у Вашингтоні, як надбудова над усіма патріярхальними організаціями в цілій українській діяспорі, завершуючи цим будову патріярхальних товариств. Чергові з'їзди делегатів УПСО відбулися: другий — у Філядельфії в 1976 р., третій — у Лондоні в 1979 р., четвертий — у Римі в 1982 р. На з'їздах делегатів управа складає звіт з проробленої праці і на них вибирають нову управу на три роки.

Головні завдання УПСО, згідно із статутом, є: "Зберігати самобутність та ідентичність П.У.К.Церкви, включно з її історичними традиціями... дорогою закріплення її помісности, патріярхального устрою та здійснювання постанов патріяршої конституції...; змагати до поглиблення релігійного духа...; плекати екуменічну думку серед українців різних віровизнань". Статут згадує ще про інші завдання, але всі вони спрямовані до єдности, помісности й патріярхату нашої Церкви.

Конгреси мирян мають за ціль розробляти ідеологічні основи праці патріярхальних товариств та пригадувати про історичні права нашої Церкви. Доповіді, виголошені на перших трьох конгресах, опубліковано в 1981 р. в Чікаго в книжці п.н. "Матеріяли мирянських конгресів та з'їздів УПСО". Матеріяли IУ-го конгресу видано в 1983 р. в Римі у книжці п.н. "Українська Католицька Церква назустріч Ювілеєві Тисячоліття". Матеріяли 1-го симпозіюму УПСО на тему богословії мирянства видано в Детройті в 1983 р. Матеріяли двох симпозіюмів на екуменічні теми готуються до друку.

П'ятий конгрес мирян, що відбудеться в Торонті, має тему: "Сорок років нищення Української, Католицької Церкви — ситуація, перспективи, завдання". У його програмі є такі доповіді: "Мучеництво нашої Церкви" (о. Тарас Р.Лончина, Вашингтон), "Релігійний і національний рух опору в Україні" (Роман Кравець, Лондон), "Церква під обологою і її самооборона" (Іван Гвать, Мюнхен), "Церква в Україні і Захід: наші завдання у вільному світі (Леонид Рудницький), "Політика Москви супроти нашої Церкви і стратегія оборони" (Василь Маркусь, Чікаго).

На святочній вечері того дня промови на тему конгресу виголосят: ВПреосвященний Митрополит Максим Германюк (Вінніпеґ) та Сестра Енн Ґиллен (Чікаго), активна в ділянці оборони релігійних та людських прав в СССР.

Конгрес привітає торонтський Владика Кир Ізидор Борецький. Отже ціль цього конгресу — це зворушити сумління наше і світу, пригадуючи справу переслідування Церкви в Україні не тільки нам, але й вільним народам світу, та актуалізуючи справу оборони її прав в сумне сороколіття її нищення в XX ст.

До участи в конгресі запрошені всі ті, яким лежить на серці доля Української Католицької Церкви, в першу чергу громадяни Торонта. Господарем конгресу та з'їзду є Крайова Рада Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви. Інформації в справі конгресу та з'їзду дає п. Я.Ломага, 10 Indiana Rd. Cresc. Toronto M6P 2E8; Tel. 762 -7146.

Президія УПСО висловлює сподівання, що в конгресі візьмуть численну участь українські міряни, щоб таким чином підтвердити свою вірність рідній Церкві та призадумати над можливостями її оборони перед переслідуванням і нищенням.

Богдан І.Лончина

Західні уряди хочуть відкритих сесій на конференції

Західні держави хочуть, щоб преса була присутньою під час багатьох сесій конференції в справі людських прав, яка відкрилася в Оттаві, минулого вівтірка.

Західні дипломатичні джерела сказали репортерові газети *Глоб анд Мейл*, що совєти не хочуть публичних сесій, і не хочуть преси, бо не хочуть, щоб їхні висновки в справі людських прав дійшли до публичного доступу.

Конференція оглядає справу людських прав, які затверджені Гельсінкським договором між 35-ма країнами, між ними Канада, Сполучені Штати Америки та СССР.

Совєти кажуть, що конференцію можна використати, як пропаганду проти них, і що люди будуть вмішуватися у внутрішні совєтські справи.

Христина Ісаїв із Світового Конгресу Вільних Українців заявила, що вона не має ілюзій, що рекляма допоможе звільнити совєтських політв'язнів, але що є важним, це сточити совєтську пропагандську машину.

Для Дітей

Соловей

Жив колись купець. У розкошах жив. Багато було в нього всякого добра. Килими у купця привезені з Персів, посуд в нього на столі — китайський, халати на самому купці — з Турції, слуги в купця — з Індії...

Куди не поїде купець — звідусюди привезе собі щось на спогад.

І жив у домі в цього купця соловей. У клітці жив. У великій, гарній клітці. Стіни клітки із срібних прутів сплетені, дах кришталевими плитками викладений, підлога золотим піском посипана.

Нічого не шкодував купець для свого солов'я.

Тричі на день слуга приносив солов'ю холодної води в перламутровій черепашці і добірного зерна на янтарному підносі. І жив собі соловей, не знаючи горя і турбот. А що вже співати — він над майстрами майстер був.

"Та йому живеться в мене краще, ніж на волі", думав купець, слухаючи, як весело співає соловей.

От якось зібрався купець у своїх торговельних справах до якоїсь заморської країни.

Довідався про це соловей і просить купця:

— Послухай, господарю, ти завжди ласкавий до мене, ніколи ні в чому мені не відмовляв. Виконай же й цього разу мою просьбу. Ти їдеш до мене на мою батьківщину. Там, у гранатовому саду, живе вся моя рідня, всі мої брати і сестри. Піди до них, купче, і скажи, що я шлю їм усім поклонів безліч. Та ще скажи, що я живий-здоровий і ні на що не скаржуся. — Добре, — промовив купець, — неодмінно зроблю, як ти просиш.

І вирушив у дорогу.

От приїхав він у ту заморську країну, розпродав свої товари, накупив багато різних речей і, коли закінчив усі свої торговельні справи, пішов розшукувати сад, про який говорив йому соловей.

Ходив, ходив і прийшов, нарешті, у сад дивної краси.

Квітів там — видимо-невидимо! Гранатові дерева немов червоною фрбою пофарбовані — так багато на них плодів.

Повітря кругом солодко-запашне і неначе тремтить від солов'їного співу.

Придивився купець — аж бачить— на кожній гілочці сидить соловей і дзвінким голосом виводить свою пісню. А вже один так виспівує, так тьохкає, що з ним ніхто зрівнятися не може.

"Ну, це, напевне, родич мого співця", — подумав купець і, підійшовши до дерева, гукнув:

— Послухай, соловейку! У мене вдома в срібній клітці живе твій брат. Він загадав передати тобі і всій своїй рідні поклонів безліч і до того ж сказати, що сам він живий-здоровий. Їсть ситно, п'є смачно, нічим не журиться.

Почув соловей ці слова і, немов підтятий, упав на землю.

Не знав купець, що й робити. Нахилився до солов'я — а той уже не дихає. Крильця розпустив, дзьоба розтулив, лежить — не ворушиться. Мертвий лежить.

"Ех, даремно я йому про брата нагадав! — подумав купець. — Як видно, дуже він журився та побивався за ним... А тепер лихові не зарадиш".

Підняв купець мертвого солов'я і кинув його далеко в траву.

А соловей тільки вдарився об землю, так і ожив.

Пурхнув на дерево, затьохкав, засвистів і з гілки на гілку, з дерева на дерево — полетів у гущину саду. — Куди ж ти? Постривай! — закричав купець. — Скажи мені, що передати твоєму братові? Він жде не діждеться од тебе вісточки!

Та соловей нічого йому не відповів і, весело співаючи, зник у зеленій гущині.

Сумний приїхав купець додому.

— Як, господарю, чи переказав ти мій привіт? Чи привіз мені вісточку від моєї рідні? — спитав його соловей.

— Твій привіт я переказав, — промовив купець, — а от тобі привіту не привіз. Як видно, твоя рідня зовсім знати тебе не хоче. Твій брат навіть слухати мене не став, одразу прикинувся мертвим. Та хитро так: крила розпустив, дзьоба розтулив — ніяк не догадаєшся, що живий. От я й кинув його далеко в траву. А він — тільки вдарився об землю — зразу ожив і полетів від мене геть... Тобі навіть спасибі за привіт не сказав.

Почув це соловей і засумував. Цілий день не їв, не пив, не озивався.

А вранці, коли слуга приніс солов'ю холодної води в перламутровій черепашці і добірного зерна на янтарному підносі, соловей мертвий лежав у клітці.

Мало не заплакав купець з горя. Чого тільки він не робив, щоб оживити свойого солов'я! Сам йому воду в дзьоба вливав, і в руках його відігрівав, і на траву виносив — дуже вже він любив свого солов'я! Та тільки, як не старався купець, ніщо не допомогло. Помер соловей.

Тоді покликав купець слугу і наказав йому занести мертву пташку далі від дому. Слуга так і зробив. Відніс солов'я за огорожу, куди скидають усяке сміття, і кинув там.

А соловей — тільки вдарився об землю — одразу стрепенувся, ожив і, весело співаючи, полетів до себе на білоквіщину.

— Дякую тобі за добру пораду! — гукнув він купцеві на прощання.

Адже купець, сам того не розуміючи, розповів солов'ю, як урятуватись з неволі. А чого не зрозумів купець про те догадався соловей.

В'язень №154820

Христина Шерман

Інтерв'ю з бувшим в'язнем табору паном Іваном Логалою:

Закінчення

Два табори в'язнів були поруч один одного — Біргенау і Авшвіц.

Старі українські політичні в'язні, які тут були з 1941 року, що боролись і були заарештовані за проголошення і відновлення Укр. Держави 30 червня 1941 року, домагалися переводу нас із львівського транспорту політичних в'язнів до Авшвіц. Вони вже мали добре згруповану організацію, яка називалась "Група Бандери". Так ми опинилися через дорогу в такому ж пеклі, Авшвіц. Перед переходом до Авшвіца, я попрощався зі своїм другом Іваном Логідом, якого я вже більше ніколи не бачив. Він там і загинув.

Тут ситуація була зовсім іншою. 11-тий бльок був бльоком смертників. До цього бльоку і привезли нас 180 осіб. Тут я бачив, як кожен день знищували людей — розстрілювали, вішали. Для цього було створене велике подвір'я, де були вішалиці і стіна для розстрілів. Подвір'я зачинялось великими залізними воротами і замком.

Коли проводились розстріли, чи вішання нас всіх виводили на протилежну сторону, як глядачів цієї жахливої екзекуції.

Десять днів ми чекали смерті в 11-му корпусі. Але невідомо чому, нас не знищили, а перевели до групи старших в'язнів, про яких я вже згадував.

Це були політичні в'язні з ведиким досвідом в підпільній праці. Я тут зустрівся і познайомився з високо інтелектуальними людьми — доктором М.Климишиним, д-р. З.Матлом, професором Ребитом, С.Рак, письменником Данилом Чайківським, професором Линкавським, доктором П.Мірчуком, доктором М.Марунчаком, І.Кошубою, П.Башуком, П.Шевчуком та багатьма іншими.

В групі було від 250 до 300 членів. Ці люди справили на мене прекрасне враження. Також разом з нами сюди прибули два священики — о. Михайло Климчак та о. Юрій Ковальський. В неділі і в свята вони відправляли молебни, по можливості після праці. Отець Юрій молився на кожному кроці за нашу долю, навіть, коли його страшенно били. Не дивлячись на побої, голод, холод, наша група Бандери була дуже родинною і товариською.

Від старших в'язнів ми довідались про смерть двох братів Бандери, про смерть Ярослава Горбая і Семена Мензи, їх поляки знищили в Авшвіці при будові бараків. Також ми довідались, що в 1941 році до Авшвіцу привезли 10 тисяч совєтських полонених, з яких 80 відсотків були українцями. До шестьох місяців їх залишилось тільки 600 осіб. Решта були знищені.

Дні проходили в тяжкій праці від раннього ранку до пізньої ночі. Будова доріг, биття каміння, вивантажування тягарів на станції та інші.

Одним з найважніших гестапівських порядків був "апель". Це був кожен день поіменний переклик в'язнів, навіть тих, що були мертвими. Їх треба було мертвими приносити на "апель". На тих "апелях" був також вирок тим, хто пробував тікати, чи за якісь інші провини. Їх тут же на місці вішали, Вішали прилюдно у всіх на очах.

Наш бльок був першим перед вішальницею і ми ніколи цього не могли обминути. Там в муках проходив час. В 1944 році масово почався вивіз в'язнів до інших концентраційних таборів Німеччини.

До одного такого транспорту потрапив і я. Врятувало мене те, що я добре подряпав до крови свою шкіру і сказав, що маю коросту. Так я опинився в лікарні. Але й тут мене не чекала біда. Я заговорив до поляків українською мовою і мене викинули з лікарні. Але було вже запізно. Транспорт з в'язнями вже від'їхав.

Хочеться мені сказати також про нашого славного баритона, Петра-Бояна Болехівського, який грав в таборовій оркестрі, що складалася з 120 музикантів. Оркестра грала нам, коли ми виходили на роботу, і йшли з роботи. Так гестапівцям було легше нас числити. Всі трималась попідруки по 5 осіб і йшли кроком під марш.

18 січня 1945 року фронт підходив до Польщі. Про це ми здогадались, коли побачили, що німці цілу ніч палили документи і почали нас авакуваити. Гнали нас з Авшвіцу аж до німецько-польського кордону біля Льоцлаву. Цей марш пішки тривав три дні. По дорозі ми тратили товаришів. Ті, хто були змучені і виснажені і не могли йти, на місці розстрілювали. Ми несли нашого друга Федька Луцишина, який був хворий і не міг сам іти.

В Льослав на станції нас погрузили на відкриті вагони. Була зима. Холод страшний примусив нас тулитися один до одного і так грітись — рятувати те маленьке життя, яке ще в нас жевріло після більше, як двох років скитання по тюрмах і концентраційних таборах.

Під сильною охороною ми заїхали до міста Лінцу, що в Австрії. Там знов пішки маршем ішли до кацету Матхаузен. Тут було велике скупчення в'язнів і гори трупів. Як подає післявоєнна статистика , в Авшвіці загинуло п'ять мільйонів в'язнів різних національностей.

Тут нас довго не тримали, а відразу перевезли на роботу до Мельку, біля Відня, де ми будували фабрику в горах, що виробляла зброю. Важко було нам ще й тому, що нашу групу розбили на дві. Одну залишили в Матхавзені.

Тут була тяжка праця, бідне харчування. Налетіли одного разу американські літаки, спустились низько і посипали скорострілами на нас, але побачили, що то в'язні, піднялись і полетіли. Після нальоту було багато трупів.

Десь в квітні німці підірвали всі ці фабрики, які були побудовані на трупах тисячів в'язнів. А нас, ще напівживих знов повезли до інших концентраційних таборів. Так я опинився в німецькому таборі Ебензе. По дорозі під час цього маршу, загинуло більше, ніж половина в'язнів. Виснажені голодом, без води і їжі, люди вмирали по дорозі, як мухи.

В таборі Ебензе ми зустрінулись з друзями, з якими прощались в Матхаузені. З них дуже мало залишилось в живих. Були тут непритомні і взагалі не могли пізнати один одного. Живі виснажені скелети.

В цей перший день загинув нам добре знаний Юліян Савицький, який 30 червня в 1941 році у Львові оголосив по радіо про відновлення Української Незалежної Держави.

Був страшний голод. Трупи лежали купами. Не встигали навіть вивозити трупів із бараків, щоб спалити. Були такі, що ще дихали, але вже не могли ходити, Їх просто скидали на купу трупів і палили живими. Тут була така ж сама тяжка праця, як і в Мельку. Будували воєнні фабрики. З друзями вже не зустрічались, бо не були в силі себе відшукати. Ми відбудовували знищену бомбами станцію. В одному перекиненому вагоні ми знайшли засолені шкіри з худоби. Тим ми всі живилися, жували шкіру цілий день. Потім ми сховали її всюди, де могли, закопали, щоб не вмерти з голоду.

Де ми чекали на поїзд який віз нас до праці, ми з'їли з корінням траву. Це місце залишилось голим. Так ми рятувались від смерти.

Мої ноги від колін до низу почали пухнути. Кожного дня, повертаючись з праці, я мацав свої ноги, котра з них грубша. З часом я відчув, що пухне вже і голова. Значить — це кінець. Тільки віра в Бога і молитви давали мені силу боротись за життя.

Часті налети літаків говорили нам про те, що підходить час кінця війни. Я собі завжди якось давав раду. Але тут всі сили покидали мене. Трупів було стільки, що їх вже не підбирали, бо крематорій не міг всіх спалювати.

3-го травня нікого не покликали до праці. Всіх вивели на таборове подвір'я. Над табором висів білий стяг, в знак капітуляції. Всім в'язням дали по дві літри зупи і всю варту перебрали цивільні вояки.

5-го травня приїхало таборове Ґестапо і пропонувало всім сховатись в горах в тих воєнних фабриках, які ми збудували. Фабрики ці всі були заміновані. Ґестапівці хотіли підірвати і знищити разом з нами фабрики.

Це рішалось в секунди. Ми не погодились туди іти, і гестапівці, тікаючи, не мали змоги і часу нас на те примусити.

6-го травня 1945-го року о 10-ій годині ранку прийшла довгоочікувана воля. Американські танки з вояками в'їхали в табір, не відмикаючи воріт.

Товпа, що кинулась до них не давала змоги танкам їхати далі. Вояки стояли безрадні. Радості, обіймам, крикам не було кінця.

Рачкуючи, на колінах, в'язні цілували землю там, де проїхали танки. Тисячі голодних вовків кинулись за здобиччю. Всі хотіли їсти. Ці сцени не можливо передати чи описати. Горіли бараки, чути було постріли. Нас шестеро друзів, що чудом залишились в живих, вирішили іти в напрям іншого світу.

6-е травня 1945 року — це був наш Великдень! Ми воскресли із мертвих. Христос воскрес і з ним воскресла і наша воля, бо серед нас були і такі, що мучились від самого 1941 року.

Не відчули волі, не вернулись в рідний край до родини, яка чекала на нас з нетерпінням. Наші рідні сторони залила друга неволя большевицька Москва. А нам, борцям за волю України, знеможеним, обезсиленим треба було відновити своє здоров'я, набрати сил на нову, не менше жорстоку боротьбу за волю і право людини. За ту волю, за яку загинули мільони людей, треба було чекати 10 років, щоб дати знати родині, хто ще залишився живим.

Боже! Воскреси ще один Великдень — вільністю українського і всього поневоленого народу!

Від редакції: Не можливо передати усіх страхіть, через які перейшла ця сива, з тремтячими руками людина. Я слухала і записувала. Всього передати і записати так швидко не можливо. Я працювала з паном Лаголою протягом двох днів. Що це тільки два дні? Адже в цьому пеклі людина боролась за життя більше, ніж два роки. За цих два дні я побачила, яка це чудова і добра особа. Завжди усміхнена, поважна, інтелегентна.

Мені, мабуть, ніколи не буде змоги зрозуміти і відчути все те, через що перейшов в'язень №154820. За кожним фактом, кожним прізвищем у пана Лаголи на очах появлялись сльози. І я слухаючи, також була там з ним у цих таборах смерти.

За що так страждала людина? Тільки за те, що всім серцем любила свою рідну Україну!

Низький поклін Вам! Велике спасибіг за те, що Ви прийшли і розказали нам про все.

Катівня німецького Рейху. Авшвіц. Бувший політв'язень №154820 стоїть при головній брамі до Авшвіц.
Фотографія зроблена в 1983 році, коли п. Іван Лагола відвідав місця свого ув'язнення.

Крематорій, де палили людей і трупів. Стоять американські вояки біля купи трупів, яких не встигли спалити німецькі кати.

Dance Around Alberta

200 perform at UNF show

Over 200 performers, including members of St. Matthew's Ukrainian Bilingual Daycare, participated at the Ukrainian National Federation's Dancing School's Concert at the Jubilee Auditorium in Edmonton, Sunday.

The program featured a mixture of song and dance. Taking part were the five dancing classes run by Chester Kuc and Rick Wacko at the Ukrainian National Federation Hall in Edmonton and the UNF Kolomeya Dancers.

The dancers featured a variety of different steps and costumes from a number of regions of Ukraine providing a dash of color and flash to the event.

A medley of Ukrainian songs as well as two dances were performed by the youngsters of the St. Matthew's Ukrainian Bilingual Daycare to give the audience a chance to see how the daycare program was developing.

The Ukrainian Orchestral Ensemble under the direction of Carlene Friesen performed five traditional Ukrainian musical pieces as an added feature to the afternoon.

The UNF school is one of the oldest Ukrainian dance schools in the city, having been going on a regular basis for more than 25 years. Recently the senior group formed the Kolomeya Dancers in order to go beyond just the classroom and perform at the other functions as well.

The school is divided into five groups broken down along age and experience in Ukrainian dance. Starting age is five years old.

Classes meet once a week for sessions of one or one-and-a-half hours.

Counterclockwise from top left: Rick Wacko and Chester Kuc, instructors at the UNF Ukrainian Dance School, the Ukrainian Bilingual Daycare at St. Matthews School performing the Flower Dance, the Thursday 7:00 p.m. class performing the Hopak Kolom, the Ukrainian Orchestral Ensemble, the Wednesday intermediate class performing Khorovod, the Thursday 7:00 class with Verkhovyntsi and the Tuesday Senior Class with The Shoemakers.

Sopilka starts a new event

Vegreville's Sopilka Dancers added yet another feature to their schedule last Friday, when over 900 people attended the Ukrainian Hour at the Vegreville Community Centre.

Co-sponsored with Heritage Records, the evening consisted of dance, music and song.

Sopilka hopes they can make this into an annual event.

Featured were Sopilka, J.R. Tomkins from CFCW's Ukrainian Hour, the Cimarrons which include Paul Kostiw on saxophone and accordion, Buddy Manko on guitar and vocals, Victor Holubowich on accordion, Panko Chrunik on bass and vocals and Art Nahayowsky on drums.

The evening was also broken into several segments, Bill Semeniuk on tsymbaly (dulcimer) and Stan Lopnitsky on accordion, Johnny Barteski on violin, Ernie Zaozirny on violin, Jimmy Watsko and Rick Karpo on violin and guitar, the Hrycyk family and the comedy routine of Dr. Sheeverko and Boy Yoorko.

Currently, Sopilka is getting ready for its May 19, Pryvit 85 year end concert featuring 90 dancers and 40 choir members.

Sheduled for the grandstand, this will be an evening performance starting at 8 o'clock.

Lighting will be provided by Monty.

Sopilka performing

Smyashnyk Adult Dance Group

The group consists of 10 members who are very hard working; meeting on a regular weekly basis.

Smyashnyk began in September, 1983 being founded by Shirley and Bill Boris and Tamarn Tuchak who felt there was a need for such a group.

The members enjoy coming to gether for exercise, socializing, performing and preserving their Ukrainian heritage.

The group has performed for senior citizen homes and auxiliary hospitals in Edmonton and Westlock. Recently it performed at a banquet in Drayton Valley.

Smyashnyk is instructed by the very capable Carlene Freisen, conductor of the Cheremosh orchestra and her brother, Peter Freisen.

Future plans include more local performers at senior citizen homes and a year end concert.

New members are welcome. For any further information please call: 992-0294 days and 467-5813 evenings.

The Smyashnyk Adult Dance Group

Bear Electronics & Appliances Services Ltd.

6846 - 76 Avenue

- *Repairs to most electronics*
- *Small or major appliances*
- *Service cost on major appliances*

15% OFF LABOR
with this advertisement
Call: 468-4222

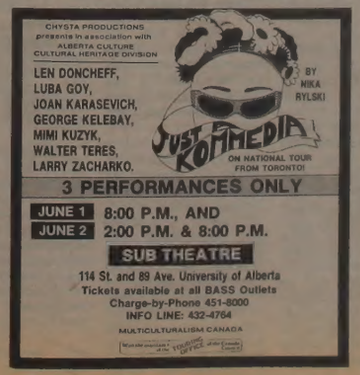

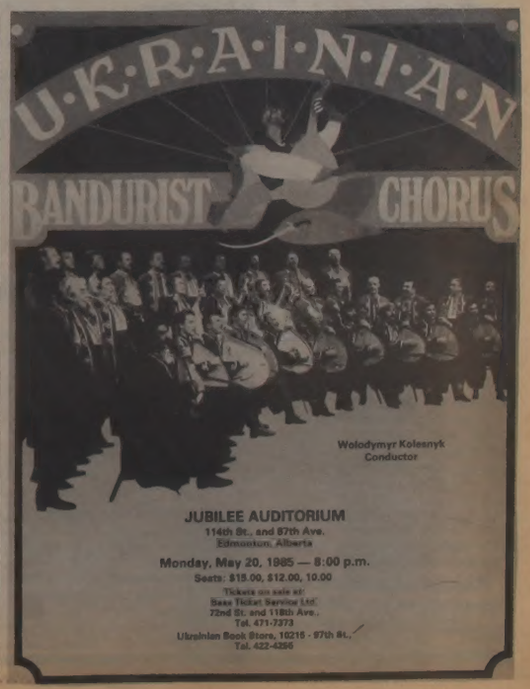

Нарис життя Митрополита Мирослава

Владика Мирослав Любачівський народився 24 червня 1914 року в Долині, де закінчив чотири народні кляси. Ходив до гімназії в Стрию і закінчив з відзначенням. Його батьки дали дбайливе родинне й християнське виховання. По закінченні середньої школи в 1933 р. вже в 1934 вписується на студії до Богословської Академії у Львові, ректором якої був у той час, о. д-р Йосиф Сліпий. В 1937 році виїхав на студії до відомого єзуїтського університету в Інсбруці — Австрія, де продовжував студії богословії.

21 вересня в 1938 році приймає єрейські свячення з рук князя нашої Церкви, Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Після свячень о. Мирослав повертається до Інсбруку, щоби дальше продовжувати студії. Тому, що гітлерівська влада заборонила дальше продовжувати навчання єзуїтському університетові, університет перенісся до Швайцарії. Тут у Швайцарії, о. Любачівський закінчує студії написанням дисертації на тему "Досліди над Літургією св. Василія". Його праця відзначалась і тому була публікована у виданні католицької теології. О.Любачівський дальше продовжує студії філософії, приготовляючись до написання праці. У вересні 1942 р. переїжджає до Риму і тут продовжує студії на Папському Біблійному Інституті, на якому здобуває ступінь магістра. Згодом вписується на студії філософії на Григоріянському університеті, на якому здобув ступінь доктора.

Владика Мирослав Любачівський мав окреме замилування до

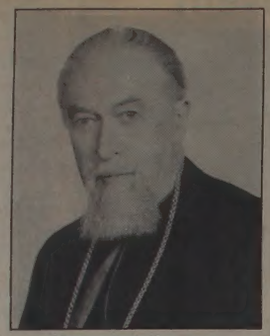

Митрополит Мирослав

студій, бо він поруч студій філософії рівночасно студіював на Римському державному університеті медицину. Слід підкреслити, що це був воєнний час, коли не можна було нікуди виїжджати, отже не багато було до роботи, тому залишалось одне — продовжувати студії. Владика Мирослав свій час добре використав для здобуття знання. Коли тільки закінчилась друга світова війна, о. д-ра М.Любачівського було вислано на душпастирську працю до Америки. Перша зупинка о. д-р Любачівського була біля Амврозія Сенишина, як його секретар, а рівночасно був секретарем Українського Католицького Допомогового Комітету, а заразом вчив українську мову у середній школі св. Василія і німецьку мову у каледжі св. Василія у Стемфорді. В місяці грудні 1949 р. був призначений на сотрудника до Гемтремку — штат Мічіган, де в той час був парохом пізніший єп. Йосиф Шмондюк. Як дальше видно, то о. Мирослав Любачівський з своїм непересічним знанням перебував довгий час сотрудником. Після Гемтрамку був у Лятроб, Вілкс Беррі, Па і Мілвокі. У Віскансіє його заходами було організовано в 1950 році українську католицьку парафію.

Найдовше був сотрудником при парафії св. Петра й Павла в Клівленді. Крім цього ввін сповняв учительську функцію, навчаючи у парафіяльній школі. Тут задержався найдовше, бо аж 16 років. Владика Мирослав Любачівський ще раз їде до Риму на поглиблення студій. Під час побуту в Римі о. д-р Мирослав вчив два курси української мови для богословів в колегії св. Йосафата.

В 1968 р. повертається до Америки і одержує призначення духовником у семінарії св. Йосафата у Вашінгтоні. Поруч з тим сповняв душпастирську працю. В 1971 році його переносять до Філядельфії і тут в колегії сестер Василіянок викладав релігію, курси німецької мови й інші предмети. Також в Менор Джуніор коледжі викладав українську мову. Як бачимо Владика Любачівський поза сотрудника не виходить. Очевидно в нього домінуючою є педагогічна праця, до якої все ставився з неменшою любов'ю, як до душпастирства. Від 1976 р. Владика Любачівський був духовником семінарії св. Василія у Стемфорді, де його застала номінація на митрополита до філядельфійської митрополії. За цей досить довгий і нелегкий час сотрудництва, о. д-р Любачівський здобув собі багатий досвід. Мабуть, приходилось йому не одне пережити, але робив все видержано, як належало.

При цьому слід також згадати солідний науковий дорібок о. д-ра Мирослава Любачівського. Його наукова праця була однією із тих, що абсорбувала його увагу від щоденних дрібниць і малечі, яку йому приходилось поборювати. Його наукові праці в основному написані на богословсько-біблійні й літургічні теми. За весь час своєї душпастирської праці о. д-р М.Любачівський старався бути добрим душпастирем.

Номінація о. д-ра Мирослава Любачівського на Митрополита Філядельфійської митрополії було Божою нагородою за його віддану і терпеливу працю.

24-го квітня в Римі, Святіший Папа Іван Павло II назначив кардиналом Блаженнішого Митрополита Мирослава Івана Любачівського, головою Помісної Української Католицької Церкви.

"Патріярхат"

Наша віра

Богослуження на травень

о. М.Мартинків

12.V.85. Равнд Гіл 8:45, Кемроз 11:00.
19.V.85. Кемроз 10:30
26.V.85. Кемроз 8:45, Равнд Гіл 11:00.

о. Роман Стародуб

12 травня Менвіл, 10:30
19 травня II Ренч, 10:30
26 травня Іннісфрі місто, 10:30

Диякон Бенні Амброз

12 травня Гій Прерій 9:30 рано
Гінз Крійк 1:30 після полудня
16 травня Ґренд Прерій 7:00 вечером — Вознесення ГНІХр
19 травня Манніг 10:00 рано — Празник — по гробах
26 травня Рійно 10:00 рано — Празник — по гробах

о. І.Макух

12.5. Ст. Павль 9:00 рано
Мирнам 11:00 рано
16.5. Мирнам 10:00 рано
19.5. Новий Київ 9:00 рано
Плейн Лейк 11:00 рано
26.5. Ілойдмінстер 10:00 рано
27.5.Мирнам 10:00 рано

Порядок відправ на цвинтарях на 1985 рік.

19 травня Плейн Лейк 1:00 попол
Новий Київ 4:30 попол.

о. Б.Снігурович

12. Рочфорд Брідж. 2:00 попол. Сл. Божа і поминки на гробах.
19. Чергілл. 2:00 год. попол. Сл. Божа і поминки на гробах.
26. Вайлвуд. 2:00 год. попол. Сл. Божа.

о. А.Тарасенко

Неділя
12.5. Редвотер 9:00
Вох 11:00
Вознесіння (Григоріянський кал.)
16.5. Редвотер 19:00
Неділя
19.5. Редвей 9:00
Федора 11:00
Празник
Вознесіння (Юліянський кален.)
23.5. Смокі Лейк 19:00
Неділя
26.5. (Зшестя Св. Духа) Редвотер 9:00
Восетна 11:00
(празник)
Спеден 19:00

Відправи на гробах

12.5.85 ВОх
12.5.85. Редвей від 4:00 по обіді
19.5.85. Федора
19.5.85. Елдорена від 4:00 по обіді
26.5.85. Восетна
2.6.85. Вілна
9.6.85. Спеден
16.6.85. Стрий

Неділя про самарянку

Великодний час триває п'ятдесят днів. День, що закінчує той час називається "П'ятдесятниця". Між Великоднем і "П'ятдесятницею", що є пам'яткою Зіслання Святого Духа, є свято, що називається "Переполовлення П'ятьдесятниці". Воно лучить оба свята, пригадує значіння Великодня і приготовляє до свят Вознесення і Зіслання Святого Духа. Воно має дещо спільного зі старозавітним святом Кучок, що було святом обжинок. В нім приношено на жертву до святині перші плоди з піль і виконувано релігійний обряд з водою, що нагадує наші водосвяття. Ісус Христос брав участь у тім святі Кучок, що тривало кілька днів і останнього дня того свята об'явив Себе, як Месію і промовив до народу, що Він має і дасть Воду Живу. Про ту Живу Воду Ісус об'явив жінці Самарянці і Самарянам, а з ними і всім, що в Нього повірять. Ісус об'явив Себе, що Він є Месія, Христос. Самарянка і Самаряни повірили Ісусові так, як множество християн і ми з ними. Самарянка повірила Ісусові, бо переконалася, що Ісус знає всі тайни. Самаряни повірили Ісусові, бо повірили свідченню жінки, та й самі пізнали Ісуса і переконалися про Нього. Ми віримо і Самарянці і Апостолам і Мученикам, Святим і Церкві, а також самі маємо деколи просвічення віри від Ісуса Христа і Святого Духа.

Ісус Христос має і дає тим, що в Нього вірять ДАР — ВОДУ ЖИВУ. Яка вона? Це вода, що гасить спрагу і насичує. Спрага, яка вона? Та спрага, то бажання щастя, бажання повного життя. Ми маємо і життя і щастя, але воно не повне, не тривале, не вдоволяє, не насичує. Завжди хочемо більше і більше, тому для заспокоєння спраги треба нам тої Живої Води від Ісуса Христа. Та "Жива Вода" то є: ЖИТТЯ, яке Він має і дає, Життя повне, Щасливе, Вічне, Боже.

Чого треба, щоби ту воду дістати і приняти на пожиток? Перш усього треба по ту воду прийти до Ісуса Христа, і просити про неї: "Ісусе, дай мені тої води". Треба поклонитися Богові "правдою і духом", то є не лише словами, леґальним формалізмом, або самими почуваннями. Треба усунути перешкоди. Мати чисте начиння на ту воду, то є: чисте серце, добрий намір, добру волю. Треба усунути з начиння бруд, брехню. Треба відречися "п'ять чоловіків", то є різних грішних прив'язань до людей і речей. Треба не шукати оправдань на свої гріхи, пр.: слабодухи багато і радо люблять говорити про Бога, про Віру, але не хочуть покинути злого життя. Вкінці треба мати Божу Волю за свою щоденну поживу.

Хто усуне перешкоди і буде шукати Божої Волі, тому Ісус Христос дасть тої Своєї "Живої Води", що гасить спрагу і сягає у "Життя Вічне".

Нині в Неділю про Самарянку, коли святкуємо також свято "Переполовинення П'ятдесятниці" маємо таку пісню з утрені цього свята:

"Браття, ми, що просвітилися Воскресінням нашого Господа — Христа і дійшли до половини цього великого празника, збережім щиро Божі Заповіді, щоб ми були гідні святкувати Свято Господнього Вознесення і Зіслання Святого Духа.

о. М. Мартинків

Edmonton Eparchial youth retreat

The first Edmonton Eparchial Youth Retreat, took place on March 2nd. 1985 at St. Nicholas Parish Church. It was sponsored by the St. Nicholas Branch of the Ukrainian Catholic Youth. This was a special day for on this day fifty young adults come to realize they are special, in themselves as also God is special to them in their lives. The realization of all this reality was stregthened by the presence of the clergy who gave their wholehearted support. Present were, Rev. N.Diadio, pastor of St. Nicholas Church, Rev. W.Woloshyn, pastor of Our Lady of Protection Church, Rev. B.Hupalo, pastor of St. Josaphat's Cathedral, Rev. P.Shinduk, assistant pastor of St. Josaphat's Cathedral also Rev. R.Zuback, secretary to Bishop M.Greschuk.

The day started with a friendly welcome given by Rev. Father Diadio followed by the presentation of the first session. During this time Sister Esther Kurylo SSMI and Sister Elicia Telenko SSMI presented films and talks on the theme, "Understanding Our Needs and Behavior". Later, groups were organized and topic questions on the films were discussed. The eagerness with which questions were asked and later remarks given proved helpful in the youth members understanding themselves and their daily living needs. To understand more about our lives and about the role we must play to fulfill God's will was an important part of the retreat.

In the afternoon we were treated to a film intitled "Fiesta". This film helped us to see ourselves and the role we play in life, the Prodigal or the Loving Father or the Rebellious older son. An appropriate film for Lent, one which allowed for a personal examination of our lives. Following the film we had time for prayer and quiet reflection. A celebration of the Sacrament of Reconciliation followed by the Divine Liturgy highlighted our retreat experience.

As the retreat ended each experienced a satisfaction of a fulfilled need. This was a day for sharing oneself with God and others. New and lasting friendships were formed.

Our hopes and anticipations of a sucessful 1985 Youth Retreat were realized, for which we thank God. Hopefully there will be many more of these functions for the Youth of the Edmonton Eparchy in the future.

Submitted by Maria Piasta, President of the St. Nicholas Youth Group

Sr. Esther speaking at seminar.

Participants at the Edmonton Eparchial Youth Retreat at St. Nicholas Parish in Edmonton

Vocations — a striving towards life giving

St. Josaphat's Parish invited and hosted the Ukrainian Catholic Parishes of the Edmonton Eparchy to an informative "Vocation Awareness" seminar held at the Cathedral Parish Hall on April 21st. 1985 from 2 p.m. to 4 p.m. The purpose of this seminar was to witness to the way God works in the lives of individuals particularly in the field of ministry of Religion.

This seminar was co-ordinated by Sr. Esther Kurylo SSMI, assisted by Sr. Elicia Telenko SSMI. Sr. Esther's opening remarks that of "the process of answering God's Call begins in our childhood, and so as we develop into adolescence, we must dwell on this Call a little more seriously and give some thought as to the way we respond to God's invitaion". This opening remark led to the thought of "how do we as parents show our children that we care?"

Following the welcome and opening remarks the assembly was invited to join in a Prayer Service intoned by His Excellency Bishop Greschuk. This Prayer of unity, so beautifully responded to, was a calling forth of the Holy Spirit on all present.

By means of a panel presentation which was moderated by Dr. Wm. Green Trustee of the Edmonton Separate School Board, the guests were introduced to the panel members who so honestly and openly witnessed to the "Call of God" in their lives.

The panelists for the seminar were, His Excellency D.M. Greschuk, Bishop of the Edmonton Eparchy, Rev. M.Kowalchyk, Pastor of St. Vladimir's Parish, Rev. Deacon P.Brezden, deacon at St. Josaphat's Cathedral Rev. H.Boretsky O.S.B.M. Pastor of Sts. Peter and Paul in Mundare also Assistant Novice Director, Brother Dominic Ritco from Mundare Alta. Sister Virginia Pryslak, Director of Religious Studied in the Eparchy of Saskatoon, Mr. H.Porochywnyk Ukrainian Rite Consultant for the Catholic School District.

Each panelist in a very interesting, honest, yet inviting way disclosed some with great enthusiasm, the way they were led to discover their individual call to follow Christ. What was most evident in each individual witness was the fact that "we must be open to allow God to work in our lives". An openess and willingness to serve out of love, without condition, being convinced that life is a gift to be used and not stored or wasted, was a conviction of all who presented their thankfulness in the way God led each individual and continues to do so to the present. Parents in being positive in their remarks among family members, about clergy and religious with added prayer, will call upon their families and themselves God's blessing and the possibility of encouraging vocations to the Priesthood and Religious life.

Bishop D.M. Greschuk very graciously concluded the witness on the panelists, with gratitude in his heart. He expressed the need for sincere prayers and parental encouragement, as well as a positive attitude. So vital to our Growth in Vocations on our Church is the Divine grace of God, by our openess to receive these graces we can expect God's blessing and the gift of many vocations for our Ukrainian Church. Bishop Greschuk thanked the panelists for their sincerity and willingness to devote their time and to be open to share their gift.

No less, did he express a thanks for all who participated by thir presence despite the bad weather conditions.

A brief question period followed the presentations and the seminar was concluded with a prayer and the singing of Khrystos Voskres. A friendship exchange among all present accompanied by a serving of coffee and doughnuts concluded an enjoyable afternoon.

St. Sophia elects president

At the April 27th meeting of the Board of Directors of "St. Sophia" Religious Association of Ukrainian Catholics in Canada the Right Reverend Archimandrite Lubomyr Husar was elected President of the Association. The Rev. Archimandrite takes over the position vacated in September, 1984 with the death of His Beatitude Patriarch Josyf, the founder and first president of the Association.

Following the Director's meeting was held the Annual Meeting of the Association at which were presented extensive reports on the operations of the Association in 1984. Also the newly-elected President gave an extensive report on the work of "St. Sophia" Rome.

Following the reports the general meeting discussed plans for 1985, among the decisions made were:

a) to more actively propagate information about "St. Sophia" in Western Canada'

b) to grant nine study stipends for Canadian students to attend the Summer courses of the Ukrainian Catholic University.

c) to actively aid those who are defending the rights of the Ukrainian Catholic Church in the USSR, and to inform the public of their work through "ACTION";

d) the request of the Patriarchal offices for additional funding was agreed to in principle;

e) to erect a building in St. Catharines, to serve the growing needs of the "St. Sophia" operations and to honour the memory of the late Patriarch Josyf I.

and f) to publish our "ACTION" bulletin on a bi-monthly basis.

Those present praised the speedy development of "St. Sophia" and expressed their hope that someday "St. Sophia" may have as strong a base as Catholic Church Extensions; and with that the charitable activities of "St. Sophia" may be broadened also.

Invitations
ALPHA-ONE PRINTERS 429-2363
10967-97 STREET (DOWNSTAIRS), EDMONTON

ENGLUND KIMENIUS DESIGN ASSOCIATES
SPECTRA INTERIOR DESIGN GROUP
Your Business was Appreciated!
STANDARD DESK JOYCE
Gerry Pestun
Pestun Marketing Agencies Ltd.
979 Woodbine Blvd. S.W., Calgary, Alberta T2W 4A7
Telephone 403 263-3276 (Off.) - 403 238-3938 (Res.)

ENGLUND KIMENIUS DESIGN ASSOCIATES
We wish you continued success
Rodco Draperies & Installations Ltd.
RESIDENTIAL — rods, fabrics, verticals, mini-blinds
COMMERCIAL — bids, 1 beam, traverse, stage track
ROGER COMARTIN
EDMONTON, ALBERTA T5N 1W2 (403) 451-4824
— BY APPOINTMENT ONLY —
Your Year Round Discount Stop

ENGLUND KIMENIUS DESIGN ASSOCIATES
Every Good Wish
Interwest
MARKETING AGENCY
DIVISION OF INTERWEST HOLDINGS (1981) LTD.
Walter Zepick
PRESIDENT
9918 - 114th STREET
EDMONTON, ALBERTA T5K 1P9
TELEPHONE (403) 482-4029

ENGLUND KIMENIUS DESIGN ASSOCIATES
We value our association with Holly: Best Wishes!
DON PIERSON AGENCY LTD.
10548 - 115 Street, Edmonton, Alberta T5H 3K6
DON PIERSON
420-6355
Representing:
Caya Fabrics Silent Gliss

ENGLUND KIMENIUS DESIGN ASSOCIATES
Congratulations & Best Wishes!
(403) 527-9084
TOLL FREE
1-800-661-1052
549 - 17 ST. S.W.
MEDICINE HAT, ALBERTA
T1A 7W5
VERTICAN (WESTERN) INC.
Andre Lemire
GENERAL MANAGER

OMNI DESIGN LTD.
Your Business has been most appreciated!
RESIDENTIAL - COMMERCIAL - INSTITUTIONAL
Kucher & Mohn Plumbing & Heating Ltd.
Taras Kucher
15636 - 92 AVENUE, EDMONTON, ALTA. - PHONE 489-8773

An Advertising feature for Spectra Architectural Group Ltd

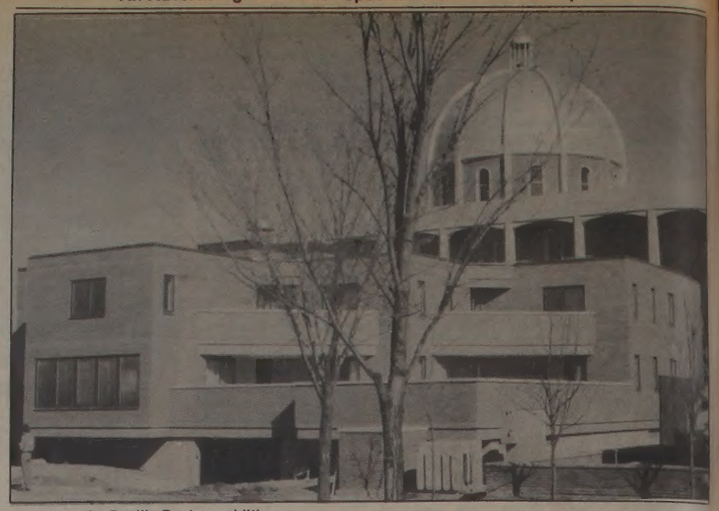

St. Basil's Rectory addition

Architectural firm starting up

Omni Design, a programming firm that does working drawings for architectural projects is merging with an interior design group, Englund Kimenius Design Associates to found a new architectural firm, Spectra Architectural Group Ltd.

The principals involved are Yarema Shulakewych, of Omni Design and Holly Englund and Judy Kimenius of Englund Kimenius.

Omni Design has worked on a number of projects in the Ukrainian community, including St. Michael's Nursing Home, and the rectory addition to St. Basil's Ukrainian Catholic Church.

"What we're trying to do is to get an all-encompasing design where we not only do the building, we also do the furniture and the construction management," explains Shulakewych.

The goal pf Spectra Architectural Group is to assist the client in several ways:

- by maintaining the highest calibre of work which will best serve the client's needs.
- providing specialized expertise which the client may not posess.
- providing temporary assistance on special projects and overload conditions.

Spectra acts for clients in an advisory position, as well as entering into an agreement to provide services on either a specific project, or retainer basis.

Clients are charged on the basis of an upset fee, or percentage of costs as well as having the option to have the work done on an agreed hourly or daily fee.

Before undertaking a major project, Spectra discusses the terms of reference with the pro-

Cont. P. 13

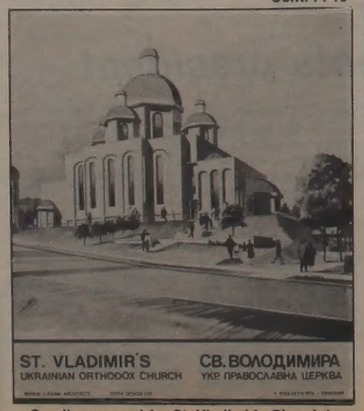

Omni's proposal for St. Vladimir's Church in Calgary

Congratulations to
Spectra Architectural Group
from
St. Basil's Parish and the Order of St. Basil's

Congratulations
from the Board of Directors
to Mr. Yarema Shulakewych
Director of
St. Michael's Nursing Home

OMNI DESIGN LTD.
Your Business was appreciated we extend Best Wishes
CHRISTOPHER CARPETS LTD.
111 - 12520 - St. Albert Trail
Edmonton, Alberta T5L 4H4
Phone: 452-9011

OMNI DESIGN LTD.
Best Wishes!
Eric P. Jokinen & Associates Engineers
411 - 10310 - 102 Ave.
Edmonton, Alberta
Phone: 420-6197

An Advertising feature for Spectra Architectural Group Ltd.

spectra architectural group ltd.
y. shulakewych, principal
h. englund, associate
j. kimenius, associate
203, 10852-97 st. Edmonton, Alberta t5h 2m5
(403) 424-8941 (403) 421-4869

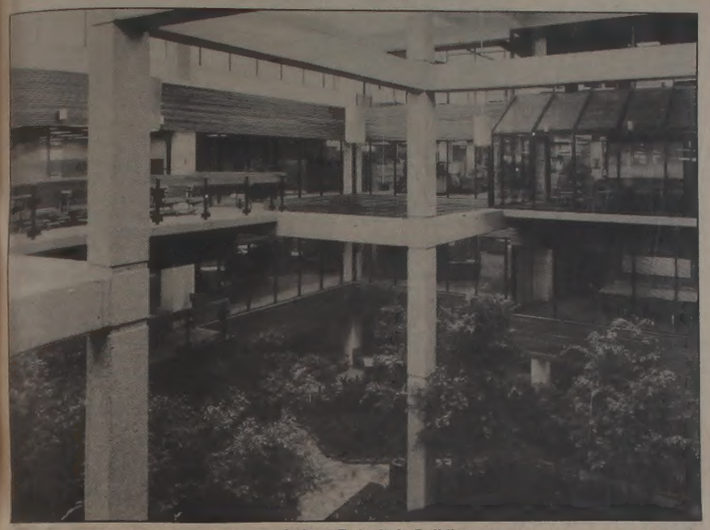

Atria at Twin Atria Building

OMNI DESIGN LTD.
Congratulations!
Magna Woodcraft Ltd.
Box 15, Site 1, R.R. 4
Stony Plain, Alberta T0E 2G0
Phone: 963-5855

OMNI DESIGN LTD.
We wish you continued success!
Athena Interior Enterprises Ltd.
15915 - 116 Ave.,
Edmonton, Alberta
451-6999

OMNI DESIGN LTD.
We wish you continued success!
Athena Interior Enterprises Ltd.
(QUILTING DIVISION)
15915 - 116 Ave.,
Edmonton, Alberta
451-6999

Architectural

Cont. from P. 12

spective client and then submits a written proposal. This approach ensures that there is a mutual agreement as to the objectives of the program.

Whenever necessary, Spectra supplements their own resources with professionals from other disciplines and industries.

Shulakewych, an environmental studies graduate from the University of Manitoba, and an architectural graduate from Carleton University in Ottawa, says Spectra also wants to get involved in the building of individual homes.

This can have its benefits, he points out, because when buying a house from a realtor, one pays the seven per cent commission for a basically "off-the-rack-house". An architect takes seven per cent, but designs a house especialy suited for the individual's needs, he says.

"When you custom design something, you avoid duplication," says Shulakewych. "And here your own needs are taken care of."

Englund is an interior design graduate from the Northern Alberta Institute of Technology, as is Kimenius. Both have been involved with residential, commercial and government projects.

Among some of their interior designing projects are St. Basil's Rectory, Alberta Energy and Natural Resources, The Department of Transportation at the Twin Atria Building in Edmonton, Workers Health, Sagety and Compensation at the Donsdale Place, Public Works and Supply and furniture layouts for the Department of Agriculture at the J.G. O'Donahue Building.

Lobby for Alberta Public Works, Supply and Services.

OMNI DESIGN LTD.
We Wish You Well & Continued Success
Vanden Brink Engraving Ltd.
900 - Emprire Building
Edmonton, Alberta T5J 1V9
Phone 424-4983

OMNI DESIGN LTD.
Congratulations!
Brown Floor Coverings Ltd.
9012 - 112 Ave.,
Edmonton, Alberta T5B 0H1
Phone 474-2465

OMNI DESIGN LTD.
We are pleased to extend Best Wishes!
THE HANDICAPPED HOUSING SOCIETY OF ALBERTA
ERLA WHETHAM
PROJECT CO-ORDINATOR
ACCESSIBLE HOUSING REGISTRY
TEL. (403)433-1871
10325-83 AVE., EDMONTON, ALBERTA T6E 2C6 (403)433-9201

OMNI DESIGN LTD.
Heartiest Congratulations!
Auto - Bonds - Liability Life Fire
STAR (INSURANCE) LTD.
10715 - 124 Street
Edmonton, Alberta
John Gulayets
President
Phone: 451-3020
After Hours: 455-2916

Congratulations to
Spectra Architectural Group
THE BISHGROUP LTD.
MANAGEMENT CONSULTANTS
16107 - 78 Ave., Edmonton, Alta. T5R 3E5
• Tel. (403) 428-8054

OMNI DESIGN LTD.
Congratulations
Kule Peach & Co.
308 Kingsway Garden Mall
Edmonton, Alberta T5G 3A6
Phone: 474-6541
PLEASE NOTE:
NEW ADDRESS — Effective May 31, 1985
905 - Highfield Place, 10010 - 106 St.,
Edmonton, Alberta T5J 3L8
Phone: 429-2086

Спорт

"Да, да Ка-на-да нєт, нєт Со-ві-єт!"

Канадська дружина виграла срібну медалю в світовім чемпіонаті у Празі минулої п'ятниці, коли програли Чехословиччині, з рахунком 5-3 в останній грі.

Канадцям треба було перемогти Чехословаччину, щоб виграти золоту медалю. Чехи виграли би у випадку рахунку на реміс через причину, що більше голів забили проти інших дружин.

Але це перший раз від 1962-го року, що Канада грала за золоту медалю, і що виграла срібну. Канадці дійшли до рішаючої гри проти чехів за першенство тим, що приголомшили большевиків 3-1 в грі два дні перед тим.

Всі сподівалися, що совєти знов вийдуть на перше місце. Але перше чехи зробили їм несподіванку з рахунком 2-1, а потім канадці всіх здивували, коли тріпнули москалів, залишаючи їхніх гакеїстів з червоними обличчями.

Канадська дружина зібрана із грачів з тих дружин, які відпали, або навіть не досягли ігр за Чашу Стенлі, і організована на дуже скору руку.

В грі, яка відбулася у підготовчій серії, совєти погаратали канадців 9-1 своєю швидкою атакою. Але в серії за медалі, канадська дружина пристосувалась до совєтської гри і до ширшого поля льоду.

В першій грі канадці посилали двох атакуючих в совєтську зону і руські їх нищили скорою передаткою паку. Але в другій вони посилали тільки одного атакуючого, залишаючи чотирьох на своїй синій лінії, так захороняючи свою зону і не позваляла совєтам розвинути атаку.

Маріо Лем'ю із дружини Питтсбург Пенгвинз ввів канадську атаку із двома голями.

Совєти виграли бронзову медалю своєю перемогою в рахунку 10-3 над американцями.

В третім періоді гри вибухла бійка між дружинами, коли один совєт вдарив американського гравця. Чеська публіка під час битви явно показала свою прихильність до американської дружини, кричучи під час боротьби: "Ю-Ес-Ей".

Накінець, чехи свистали під час відігравання совєтського національного гимну, виявляючи свою ненависть до совєтів.

Закриття табору

Ліберальний посол Ллойд Ексуертгі хоче, щоби Оттава розвідала про закриття найбільшого етіопського табору помочі для голодних. Більше, ніж 50тисяч жертв голоду були змушені вояками вийти з табору.

Уряд Етіопії відкидає репортажі, що він присилив більше, ніж 50 тисяч вмираючих жертв з голоду вийти з таборів для біженців.

Уряд каже, що згадані люди були здорові й прийшли з таборів добровільно, щоби садити збіжжя. Але урядники міжнародного агенства помочі кажуть, що біженцям наказано вийти з таборів і зголоситися до центрів харчування в своїх рідних районах — і вони додають, що вони бояться, що дехто з жертв голоду може вмерти. Кажуть, що багато осіб вмирають під час довгої подорожі додому через зимну гірську погоду.

Церква проти внесків

Римокатолицька церква обвинувачує федеральний уряд за те, що зрікається своєї відповідальности, вносячи закон, який робить легшим розводи.

Єпископ Джон Шерлок каже, що уряд повинен звертати більше уваги на способи уникнення розвалу подружжя, а не давати парам швидші й дешевші способи розв'язання своєї проблеми.

Ukrainian Bandurist Chorus

The Ukrainian Bandurist Chorus resumes its annual concerts beginning May 11 with a memorial tour for Hryhory Kytasty, the long-standing conductor who died in 1984.

The tour of 14 Western Canadian and American cities begins in Phoenix and ends in Chicago, on May 26, for today's second and third generation members of the bandurist chorus which began in Ukraine and has travelled in Europe, Australia and throughout North America.

The Ukrainian Bandurist Chorus

The chorus, which is the largest and most professional of its kind anywhere in the world, is named after the famous Ukrainian poet and patriot, Taras Shevchenko, and since 1918 has been performing to bring people together in a common love of the music and culture of the Ukraine.

Organized in Poltava, Ukraine, the chorus increased in size and raised the level of its performances to high professional standards. A popular ensemble in its beginnings, it enjoyed great success everywhere it travelled, although it also faced many hazards.

In 1935 it became a State Chorus, bearing the name "Ukrainian National Exemplary Bandurists Chorus." During this period the group maintained a permanent series of concert tours throughout the Soviet Union, although it was subjected to both artistic and personal persecutions.

The ideals of the bandurists — God, truth, tradition, human dignity, sanctity of the family — were subject to ridicule and destruction by the Soviet regime. The chorus found itself under constant scrutiny by the Soviets. Many conductors and singers were arrested; others were sent to Siberia for deviating from the party line.

One of the first to be arrested was Hnat Khotkevych, the first conductor of the Bandurist Chorus. It was about this time, following the great Soviet-organized famine in Ukraine (1932-33), that Stalin annihilated the majority of the still-active old bandurists.

With the outbreak of World War II, the chorus was disbanded and its members were drafted into the armed services. The chorus' long term conductor and musical director, Hryhory Kytasty, was conscripted to a combat unit.

During the course of the war some of the members returned to Kiev, where they reorganized and set out once again to give concerts. However, in time they were rounded up by the Germans and placed in a concentration camp. At the end of the war they were liberated by the Allies, and eventually found their way to west. The Ukrainian Bandurist Chorus arrived in the U.S. in 1949, and because it was sponsored by many people living in and around Detroit, Michigan, it made that city its home.

Freedom was a great blessing for the bandurists, but it was not without its inconveniences. In order to support themselves and thier families, many chorus members had to learn new skills which were unrelated to their musical ability and experience.

For a while about 90 percent of the group worked in Detroit's automotive industry. However, these daily survival tactics didn't pervent the Bandurists from launching a new series of concerts in their newly-adopted homeland. Before 1949 was over, the chorus made its debut in Washington, D.C., and then went on to tour a number of cities in the U.S. and Canada, all to great acclaim from public and critics alike.

Ukrainian comedy coming here

Just A Kommedia, the comedy revue which premiered last summer in Toronto to enthusiastic reviews and sold-out houses, is coming to Edmonton's SUB Theatre for three performances only June 1st at 8 p.m. and June 2nd at 2 and 8 p.m.

Just A Kommedia was written by Nika Rylski and is about growing up Ukrainian in Canada and follows the lives of Boris and Natalka Dutyshyn, Daria Carpiak and Kenny Crutchkowsky from adolescence to adulthood.

Just A Kommedia has two Edmontonians involved: Larry Zacharko who plays Boris Dutyshyn and Bill Layton who designed the set.

Also in the cast of seven are Luba Goy (a long-time member of the Royal Canadian Air Farce), Mimi Kuzyk (currently appearing in Hill Street Blues), Joan Karasevich (the first actrss to win the Tyrone Guthrie Award), George Kelebay (who played Smiednik in the national touring company of the Primary English Class), Walter Teres (who has directed numerous Ukrainian dance troupes including Bulava, The Cossacks), and Len Doncheff (who played a prominent role in the feature film Strange Brew). Larry Zacharko last appeared in Toronto in After Baba's Funeral.

Just A Kommedia is a co-production of Alberta Cultural-Cultural Heritage Division and Chysta Productions (Andrey Tarasiuk, Producer). Andrey Tarasiuk has also directed the show.

Just A Kommedia has reveived a grant of $19,555.00 from the Touring Office of the Canada Council and is being supported by Multi-culturalism Canada.

Just A Kommedia begins its 3 city tour in Winnipeg on May 24th with performances at the Warehouse Theatre through to May 30th. The tour continues after Edmonton to Regina's Globe Theatre June 4-9.

Joan Karasevich, Luba Goy and Mimi Kyzuk in "Just A Komedia"

Відійшла у вічність піонерка — мати священика, Марія Лужна

14-го квітня 1985 р. на празник Христового Воскресення за Юліянським календарем, після полудня Марія Лужна упокоїлася у Господі у своєму родинному домі в присутності свого мужа Михайла, сина священика, доньок, зятя та внучки, проживши 87 років свого трудолюбивого і Богоугодного життя. Продовж минулого року стан її здоров'я поважно підупадав, недозволяючи їй відійти із свого дому. Мала надію дочекатися відпровадити під подружний вінець свою першу внучку, але Господь зарядив противно!

Тиждень перед її смертю, на Великдень за новим календарем покійна Марія прийняла св. Причастя, і разом зі своїм мужем Михайлом, синами, доньками, зятями та внуками взяла участь у спільному родинному свяченому. Неначе відчуваючи свою близьку смерть, під вечір попрощала всіх своїм материнським поцілунком.

В день смерти покійна була при добрій пам'яті і терпеливо чекала, щоби її син священик відслужив воскресні Богослужби в катедрі св. Юрія і щоби отримати з його рук святі Тайни Евхаристії та Єлеопомазання. Після отримання святих Тайн покійна Марія ще якийсь час розмовляла з рідними і з усмішкою на устах замкнула свої очі навіки.

Покійна Марія Лужна, з дому Величко, народилася 16 липня 1898 р. в родині Тимка і Марії Александер в селі Кримидів, Станіславського повіту, (тепер Івано-Франківськ). Наймолодша з п'яти дівчат з великим смутком і жалем пережила смерть свого брата Ілька, а відтак стрінуло її велике нещастя, бо протягом двох тижнів поховала своїх родичів, залишаючись на господарці зі своїм 13-літнім братом Василем.

10 лютого 1925 р. Марія вийшла замуж за Михайла Лужного і вони почали провадити свою господарку. Молода пара переживала велике нещастя з причин передчасної смерти своїх перших двох діточок.

З огляду на це, що господарка родини Лужних не мала великих виглядів на успіхи — Лужні рішилися виїхати до Канади. В місяці червні 1929 року мусіли перервати виїзд до Канади і залишилися у Ліверпулі з огляду на поважну хворобу їх сина одинака і тільки 18 липня прибули на нове поселення.

По приїзді до Канади Лужні змінили свій плян поселитися в околиці Піс Рівер в Альберті та залишилися в Саскачевані, в місцевості Ельфос, де вже була їх стрієчна родина Василя Яцишина.

Після 4-ох років зарібкової праці у місцевих фармерів родина Лужних закупила землю і розпочала свою власну господарку. З терпеливістю та вірою в Божу поміч, Лужні пережили важкі часи економічної кризи, неурожаю та інших прикростей і дочекалися кращих часів. Бог поблагословив родину Лужних двома синами та двома дочками. Мрією покійної Марії було дати дітям освіту. Найстарший син закінчив курс механіка для направи авт, обі дочки покінчили "гай скул" в Академії Пресв. Серця Ісуса в Йорктоні і трирічний курс медсестер в лікарні св. Пилипа у Саскатуні, а син Рудольф закінчив теологічні студії та був висвячений на священика 21-го травня 1956 р., що було найбільшою радістю в житті покійної Марії.

Покійна Марія була жертвенною та примірною членкинею парафії св. Великомученика Димитрія в Голар, де і були хрещені її діти, де мав першу святу Літургію її син священик Рудольф, а відтак і обходив 25-літній ювілей його душпастирської праці.

Осінню 1961-го року покійна перебралася на відпочинок до Саскатуну-Садерлянд і прилучилася до громадської праці у новоствореній парафії Успення Божої Матері. Була членкинею основницею відділу Ліги Українських Католицьких Жінок у тій парафії. Ціллю життя покійної була молитва та праця, які давали їй велике душевне задоволення. Раділа, коли її дві доньки та найстарший син заснували свої родинні гнізда, тішилася своїми внуками, а найбільше рік тому, коли її внука Карла Крочак закінчила медицину, внук Михайло Крочак отримав диплом "Бечлор оф Комерс" і внучка Рамона Молденгавер закінчила "гай скул". Минулої осені раділа 25-літнім Ювілеєм родинного життя її дочки Марії з чоловіком, д-ром Михайлом Крочаком та в лютім ц.р. дякувала Всевишньому за те, що дав її дожити 60-ліття подружого життя з чоловіком Михайлом, з котрим ділила долю і недолю впродовж тих років.

За її глибоку віру в Бога та щирі молитви

Всевишній нагородив її тим, що могла радіти гарним життям та успіхами її дітей та внуків, а головно успіхами її сина священика. Після смерти першого єпископа Саскатуської Єпархії, Владики Андрея Роборецького, смерть якого прийняла з великим болем, бо покійний Владика часто бував в її домі, її син Рудольф був вибраний священичою радою адміністратором Саскатунської Єпархії, а після приходу нового єпископа Преосв. Владики Василія Філевича був назначений парохом катедри св. Юрія в Саскатуні та генеральним вікарієм Саскатунської Єпархії.

Похоронні Богослуження відбулися у воскреснім тижні з церкви Успення Матері Божої у Садерлянд. Вечером 18 квітня 1985 р. відслужено парастас, котрий попередило відмовлення вервиці під проводом Сестер Служебниць та Сестер Чину св. Йосифа. У парастасі взяли участь крім сина покійної, о. Рудольфа, також о. Л.Романів, парох парафії Успення М.Б. та о. М.Перетятко —ЧНІ. В часі парастасу добре опрацьовану та змістовну проповідь виголосив о. Романів.

В дні похорону в св. поминальній Літургії взяли участь Преосв. Владика Василій Філевич, отці мітрати В.Івашко та Я.Ляшкевич, о. д-р В.Мудрий, о. С.Олійник — ЧНІ. До співу прилучилися диякони С.Куривчак та М.Стадник, Преподобні Сестри з обидвох згромаджень, дяк В.Дубик та дяк катедри св. Юрія В.Ковалюк. Присутнім був також о. мітрат І.Олійник. І в часі парастасу та св. Літургії, крім родини покійної взяли участь членкині відділу ЛУКЖК, парафіяни, приятелі, що приїхали з Голар, де покійна жила довгий час.

Поминальне слово виголосив о. мітрат В.Івашко, а син покійної Марії, о. Рудольф розказав декілька зворушливих моментів з життя покійної його матері. При кінці Богослуження з великим зворушенням Владика Василій згадав про покійну, підкреслюючи її прекрасні прикмети доброї християнки, вірної дружини та побожної матері.

Піснею "Христос Воскрес" відпроваджено тіло покійної Марії на католицький цвинтар в Саскатуні.

Після повороту з цвинтаря відбулася в парафіяльній залі поминальна тризна, якою проводив парох о. Л.Романів. Співчуття родині покійної зложили о. мітрат Я.Ляшкевич, парох Канори, Саск. та о. С.Олійник — ЧНІ. Від родини говорив о. Рудольф, син покійної, висловлюючи щиру подяку всім, що брали участь в похоронах покійної його матері, за вислови співчуття та молитви. Окрему подяку зложив о. Рудольф Пресв. Владиці Василієві.

В надії очікування воскресення мертвих й будучого віку, пращають, але не забувають покійну Марію її муж Михайло, син Йосафат з жінкою Михайліною з Калгарі син о. Рудольф і генеральний вікарій Саскатунської Єпархії, донька Анна з чоловіком Володимиром Молденгавер, донька Марія з чоловіком д-ром Михайлом Крочаком, внуки д-р Карл Крочак, Михайло Крочак з Калгарі та Рамона Молденгавер, як також родина по чоловікові братова Анна Лужна з дітьми та дальша родина.

Ще за життя покійна Марія зложила $2,500.00 на будову оселі св. Володимира — комплексу будинків, де найдуть приміщення старші та немічні. Подібну суму зложив і чоловік покійної Михайло на пам'ять його вірної дружини.

На бажання родини замість квітів на домовину покійної, проситься складати пожертви на будову оселі св. Володимира.

В дусі Воскресення Христового родина складає щиру подяку Преосв. Владиці Василієві, Всесвітл. і Преп. Отцям, Всеч. Отцям, дияконам, Преп. Сестрам, членам парафії Успення Батері Божої та дорогим приятелям за співчуття, молитви й жертви у зв'язку смерти нашої незабутньої матері, бабуні й вірної подруги. Нехай Господь благословить і помилує.

муж Михайло
діти і внуки.

PARK MEMORIAL
FUNERAL ADMINISTRATORS AND DIRECTORS
Vegreville, SmokyLake, Lamont, Wildwood, Mayerthorpe
9709 - 111 Avenue, Edmonton, Alberta
426-0050
Jerry Smolyk - President
Bob Greschuk - General Manager

SASKATOON, SASKATCHEWAN
WESTWOOD FUNERAL CHAPEL
1402 - 20 Street West
Телефон: 653-3434
БЛИЗЬКО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ
СОВІСНА ОБСЛУГА ■ ГАРАНТОВАНА ОБСЛУГА

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ
Даємо особисту та ввічливу послугу
Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.
18 Ave. and 2 St. S.W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3753
LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.
Сем Сорокан, управитель і власник

988-1988

Похоронні, ювілейні, весільні та ґрадуаційні згадки

"Українські Вісті" друкують похоронні, ювілейні, весільні та ґрадуаційні згадки разом із світлиною за ціну $50. Дописи не повинні бути довшими, ніж 250 слів, інакше додаємо ціну 10 центів за слово.

Редакція і адміністрація

Христина Шерман

PREGNANT?
We Can Help!
Counselling
Free Pregnancy Test
Confidential and Free
(403) 424-9603
Phone 24 hours, or walk in Mon. through Fri. 9am - 6pm
EDMONTON PREGNANCY CRISIS CENTRE
Donsdale Place 10709 - Jasper Avenue, Suite #203
Edmonton, Alberta T5J 3N3

World's Largest Producers of Perohe
CHEEMO
(ASK FOR CHEEMO BRAND AT YOUR GROCERS)
HERITAGE FOODS - Area Code (403) 475-5088
HEAD OFFICE — (EDMONTON, ALTA.)
6612 - 127th Avenue

Поради тим, хто любить варити

Начинювані кабачки

Потрібно на 4-6 осіб: 4 кабачки (подовгуваті, блідозелені гарбузики), 3/4 ф. меленої телятини, 1 яйце, пів цибулі, 1 ложка товщу (Кріско), 1 ф. помідорів, 3 ложки сметани, сіль.

Кабачки обшкрябати зверху (так, як моркву), розкроїти по половині, вибрати ложечкою всю середину з зернятками, і начинити меленим м'ясом, що ми його вимішали перед тим із яйцем та цибулею, втертою на терці. Начинені кабачки обсмажити кругом на розігрітому товщі. Складати підсмажені у глибоку ринку, залити переваренними і перетертими помідорами, посолити і варити під покришкою на повільному вогні. Коли поваряться годину, додати до підливи три ложки сметани і вже не заварювати. Подавати з картоплею.

Найдорожчій Мамі в день народження

Коли зближається весна
й несе що-більше вже тепла,
приносить много гарних днів
і повно споминів, надій.

Один в ній день все той самий,
Що шепче словом чарівним:
"З'явилось серденько тепло,
що й нас любов'ю пройняло".

В пору цю не числи років,
щоб бува смуток не внесло,
як приморозок тих дахів
в твоє задумане чоло.

Хай думка сильна світить нам,
що "тепло і любов Мами
не маліє — остигає, а сягає
понад літ і віків брами".

о. М. Мартинків

Дрібні оголошення

Маємо на рент 3 кімнати в домі. Близько до української церкви, до Сейфвею та зупинок автобусів. Дуже дешево. Дзвоніть 478-5225.

Я гарно помалюю ваш дім всередині і зовні. Телефонуйте 479-6176.
Парубій

Cooking Corner

BEEF LEAF DOUGH HOLUBTSI

Bread Dough:
2 pkgs, yeast, 1/2 cup warm water, 1 tsp, sugar, 2 cups scalded milk, 4 cups warm water, 1/4 cup melted butter, 8 cups flour, 3 eggs beaten, 2 tbsp. salt, 1 tbsp. sugar, 6 1/2 cups flour.

Dissolve 1 tsp. of sugar in 1/2 cup water, sprinkle with yeast and let stand for 10 minutes.

To the milk water liquid add the melted butter, dissolved yeast, and 8 cups of flour. Let rise in a warm place until double in bulk, about 1 hour. Now add the salt, beaten eggs, sugar, and remaining flour. Knead well until dough is smooth and falls away from hands. Place in a grased bowl and brush the top with melted butter or oil. Place in a warm place and let rise until double in bulk, it will take about 2 hours. Punch down. When dough has risen to double in bulk, place a piece of dough the size of a walnut, on a beet leaf, and roll up. Place holubtsi loosely in a pot to allow for dough to rise to double in bulk again. Arrange in layers, dotting each layer with butter, cover tightly, bake in a moderate oven of 350 degrees for 3/4 to 1 hour. Serve with dill sauce.

Do you have any recipes you want to share with our readers? Please send them to Cooking Corner, Ukrainian News, 10967 - 97 St. Edmonton, Alta. T5H 2M8.

Професійні служби

Адвокати

The Honorable Peter Greschuk, Q.C.
Barrister & Solicitor
2800 Scotia Place
10060 Jasper Ave.
Edmonton, Alberta
T5J 3V9

You can have this space call: 423-6985

Fort Saskatchewan Denture Clinic Ltd
10211-100 Ave. (Room 202)
Fort Saskatchewan T8L 1Y7
R. Nykiforuk
Certified Denturist
Bus: 998-1804
Res: 998-1750

Central Denture Clinic
Цертифікований дентурист
Никола Ткачик
#806 - 10080 Jasper Ave.
Едмонтон, Альберта
Тел. 423-4845

Дентисти

Dr John C.A. Koziak
6128 - 90th Ave.
Ottwell Shopping Centre
465-0505
Hours: Tues. — Fri. 9:30 a.m. to 5:30 p.m.
Sat. 8 a.m. to 4 p.m.

WASSON DENTURE CLINIC
#330 Bentall Bldg.
10180 - 102 Street
Edmonton, Alta.
T5J 0W5
Phone: 422-4718

You can have this space call: 423-6985

Зубні техніки

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC LTD.
Rosslyn Shopping Centre
13562 - 97 St.
M. Chekerda — Denturist
Phone: 475-0011

Окулісти

Dr. J. D. Tchir
Окуліст
#405 Kingsway Professional Centre
10611 Kingsway Ave.
Tel. 423-2127
У Форт Саскачевані кожної середи.
Tel. 998-4066

Д-р Петро СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
ОКУЛІСТИ
Phone 422-1248
422-6306
805 - Empire Bldg.
10080 - Jasper Ave.

Хіропрактори

Спеціялісти від ставів та костей
Dr. V. A. Bayrock
Dr. Roman Bayrock
9617 - 111th Ave. Edmonton, Alta. T5G 0A9
Phone 422-7656
„Говоримо по-українському"

БЕВЕРЛІ КАНАДСЬКА ЗУБНА КЛІНІКА
з Обм. пор.
СТЕФАН ФЕДІВ
ЗУБНИЙ ТЕХНІК
4002 - 118 Ave.
ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА
Тел.: Діл. — 477-7868 або 477-7870
Дом. — 922-5240

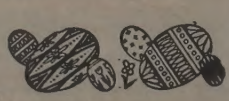

Едмонтонський календар

Т-во священиків ім. Св. Андрія Едмонтонської Єпархії
Сходини членів т-ва Священиків відбудуться в понеділок 13 травня 1985 р., в год. 2-ій пополудні під катедрою Св. Священномученика Йосафата в Едмонтоні. На порядку нарад станові біжучі справи.

За управу т-ва
о. Б.Снігурович, секретар

Оголошення в Едмонтонськім календарі даємо безплатно неприбутковим організаціям і на імпрези, де не збирається вступу. Повідомлення мусять бути написані машиною або дуже виразно ручно видруковані. Якщо написані рукописом ми не приймаємо. Телефонічно також не приймаємо. Газета виходить кожної середи, і повідомлення мусимо одержати до понеділка.